

ಚಂದಮಾಮು

ಪುಟ್ಟ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st April 1960

SANKAR

బహుమతి
సాహిత్యోత్సవం

ఆంధ్రప్రదేశ్

కళాసభలు :
జన్నబసవ్వు, గురుబసవ్వు

ఎప్రిల్
 తిం గ ల్లి
 బి డు గ డే

M.A.V. PICTURES
హరిశ్చంద్ర
 సంక్రమణం
 K. జూరిము K.V. మహాదేవన్
 సంగీతం
 సెంట్రల్ పోయంబత్తూర్
TALLAM PICTURES
 Release
 BHARAT STUDIO

కథ పూర్వం
 A.P. నాగరాజన్
 పాటలు
 K. జూరిము
 సంగీతం
 సెంట్రల్ పోయంబత్తూర్
 TALLAM PICTURES
 Release
 BHARAT STUDIO

M.A.V. PICTURES
 COIMBATORE

ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಿರಿ !

ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಿರಿ

ತಪ್ಪು ಎಲ್ಲಿದೆ ಗೊತ್ತೇ?

ಮುದ್ರಣ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಗೋಪಿಂದನೇಬ ಹುಡುಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟದಾಗಿವಾನೆ. ಅವಸರವಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವನು ಬೇಗ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ "ದಿನಾಕಾ" ಪಟ್ಟಿ ಮೇನೇಜರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಿಟ್ಟನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಗೋಪಿಂದನು ಬಹಳ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ನೀವು ಗೋಪಿಂದನಿಗೆ ಅವನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬಲ್ಲೀರಾ ?

ಈ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಗೋಪಿಂದನ ಕೆಲಸ ನಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಪ್ಪಿನಮೇಲೂ ಒಂದೊಂದು ಸರ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ.

'TOOTH PASTE'

'GREEN'

ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳಿವೆಯೋ ಆ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಎಂಟ್ರಿ ಫಾರಂ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಿರಿ. ಅಕ್ಕೂ ಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಾಗಲೀ ತಪ್ಪುಗಳೆದರೆ ತಿದ್ದಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಬಹುಮಾನದ ವಿವರಗಳು:

1ನೇ ಬಹುಮಾನ: 890 ರೂ. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಒಮ್ಮಿಗಾ-ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಕೈಗಡಿಯಾರ. (ಆಲ್ ಫ್ರಾಫ್ ಸೆಲ್ಫ್ ವೈಂಡಿಂಗ್ ಕ್ರೋನೋಮೀಟರ್)

2ನೇ ಬಹುಮಾನ: 500 ರೂ. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಒಮ್ಮಿಗಾ-ಸೀಮಾಸ್ಪರ್-ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ ಕೈಗಡಿಯಾರ. (ಸೆಲ್ಫ್ ವೈಂಡಿಂಗ್, ಜೇಟು ಸಹ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ)

3ನೇ ಬಹುಮಾನ: 450 ರೂ. ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಒಮ್ಮಿಗಾ-ಸೀಮಾಸ್ಪರ್ ಎಂಬ ಸೂಪರ್ ವಾಟರ್ ಟೈಟ್ ಸೆಲ್ಫ್ ವೈಂಡಿಂಗ್ ಕೈಗಡಿಯಾರ. 30,000 ವಿಮಾನ ಸಂಚಾರಕ್ಕಳು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಕ್ಯುರೇಟ್ ಟೈಂ ತೋರಿಸಕಕ್ಷದ್ದು.

ತರುವಾಯ 12 ಬಹುಮಾನಗಳು: ಆಗ್ನಾಕ್ಸಾಕ್ ಕ್ಯಾಮೆರಾ 29 ರೂ. ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು.

ತರುವಾಯ 12 ಬಹುಮಾನಗಳು: ಬಾಡ್ ಮಿಂಟನ್ನು ಬ್ಯಾಟು ಅಥವಾ ಹಾಕಿ ಕೈಕೈ (10 ರೂ. ಬೆಲೆ ಉಳ್ಳದ್ದು)

ತರುವಾಯ 12 ಬಹುಮಾನಗಳು: ಪಿಯೆಂಟ್ ಬಾಕ್ಸುಗಳು (ಬ್ರಷ್ಪು ಸಹ) (ರೂ. 7/8- ಬೆಲೆ ಉಳ್ಳದ್ದು)

ತರುವಾಯ 500 ಬಹುಮಾನಗಳು: "ಪೋಲಿಟಿಯರ್" ಕ್ಯಾಂಪಿಂಗ್ ವಾಟರ್ ಬಾಟರ್ಗಳು. (5 ರೂ. ಬೆಲೆ ಉಳ್ಳದ್ದು)

ತರುವಾಯ 5000 ಬಹುಮಾನಗಳು: "ದಿ ಟ್ರಿಪ್ಲರ್ ಹಂಟ್" ಎಂಬ ನವೀನ ಆಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು. ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಗೂ 1955ನೇ ದಿನಾಕಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೈಂಟೀಬಿಲ್.

ಬಿನಾಕಾ ಟೊರ್ತಪೇಸ್ಪರವರ ಉಚಿತ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಬರೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದವರೆಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ:

ಯಾರು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತೇ?

ಗೋವಿಂದನ ಎಲ್ಲಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಟ್ಟು, ಪ್ರತಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಮೇಲೂ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋರಾಕಾರ ವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಒಟ್ಟು ತಪ್ಪುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಎಂಟ್ರಿಕೊಪ್ಪಿಸನಮೇಲೆ ಬರೆದ ಸ್ಪರ್ಧೆಕಾರರು ಮಾತ್ರ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವರು.

ಒಂದುವೇಳೆ ಗೆದ್ದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಕಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ದಿನಾಕಾದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಗೀತೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಂತೆ ಬಹುಮಾನಿಸಲ್ಪಡುವರು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹು ಒಂದು ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದು. ಈ ಗೀತೆಯು (ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವು) 12 ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಾರದು. ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ: "ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ತೊಳೆಯಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು; ಶುಭ್ರವಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯ ವಾಗಿ ಇಡಲು ಅದನ್ನು."

ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗೀತೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವು ಬಿನಾಕಾ ಫಾರ್ಮಾ ಓಮಿಟೆಡ್‌ರವರಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅವರು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧೆಕಾರರಿಗೆ ಪ್ರತಮೋದ್ದೇಶ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು, ಇದರ ಕುರಿತು ಇನ್ನಿತರ ಪತ್ರವ್ಯವ ಹಾರಗಳಿಗೆ ವಿಡೀಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದರ ಕುರಿತು ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊನೆಯದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದಿನಾಕಾ ಕಂಪನಿಯ ನೌಕರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಜ್ಜೆವಿದೆ.

ಈ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಗೆರೆಯಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿರಿ.

ಬಿನಾಕಾ ಟೊರ್ತಪೇಸ್ಪರವರ ಉಚಿತ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ENTRY FORM - Can change format here

The daily use of

BINACA prevents tartar formation

Strengtens delicate gums

Valuable for the preservation of Children teeth

Keeps the mouth fresh and the teeth white

CIBA

Trade marks

registered

THE SULPHO-RICINOLEATE TOOTHPASTE

BINACA GREEN

Reg. T.M.

ಆಪ್ತರು ಕಾರ್ಯಮು 15-4-55

ತಪ್ಪುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಗೀತೆ

ಹೆಸರು
ವಿಳಾಸ

ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ: ಸೀಬಾ, P. B. 1123. (ಸ್ಪರ್ಧೆ) ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಫೌಂಟೇನ್ ಪೆನ್ ಮತ್ತು
ಶಾಯಿಯ ಬಾಬ್ಲಿ
ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತವಾದ
ಹೆಸರು

ಪೈಲಟ್

ಈಗ ಪುನಃ
ಇಂಡಿಯಾ ಪೂರಾ
ವಿಶ್ವಜನೀಯ
ದೊರಕುತ್ತದೆ

★
ಗ್ಯಾರಂಟೀ
ಕರ್

MANUFACTURED BY
THE PILOT PEN CO (INDIA) LTD
CATHOLIC CENTRE, MADRAS-1

ಸೂಚನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ'
ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೆಗೆ ವಾರ
ವಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ
ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಹಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರ
ದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಕಂಪ್ಲೆಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ
ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ....ಮದ್ರಾಸ್-26.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾಸ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3
ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಈಗ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ!

ಬೆಂಗಳೂರು: ಶಾರದಾ, - ಸೆಂಟ್ರಲ್. ಮೈಸೂರು: ರಾಜ್‌ಕಮಲ್

ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ

ಮಹಾತ್ಮ
ಕವರ

ಗಂಧವದಕನ್ಯೆ

ಹಾಜನುಯೇಚನ..ರೇವತಿ..ಹರಿಣಿ

ಸ್ವಾಮೀ..ಫಿಲಂಸೆಂಟ್ರಲ್, ರೇವತಿ, ಹರಿಣಿ

ನಿರ್ದೇಶನ:.....ಶಂಕರಪಿಂಗ್

ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ !

ಮಹಾತ್ಮಕವರ

ಆ ಶಾ ಧ ಭೂ ತಿ

(ಕನ್ನಡ)

ಹಾಸ್ಯಮಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ.

A PRAKASH RELEASE

ಹೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ
ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಇದರ ಸೇವನೆ
ಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಪ್ಪುಬಿಲ್ಲದೆ
ಹೊರಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜೀವನೋಪಾಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮತ್ತು ರೇಡಿಯೋ ಗೈಡ್
(2 ಭಾಗಗಳು) ರೂ. 15/-ಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ
ರೇಡಿಯೋ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ವಿದ್ಯುತ್ರಿತನ ಅಗತ್ಯ
ವಿಲ್ಲ. ರೇಡಿಯೋ ದುರಸ್ತಿ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿಯನ್ನು
ಕುಂಟು ಸಮಸ್ಯೆವನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ರೂ.
4/-; ಭಾಷೆಗಳ ಶಿಕ್ಷಕ: ತನಗಿತಾನೇ ಬೈನೀಸ್,
ಹಾಪಾನೀಸ್, ಬರ್ಮೀಸ್, ರಷ್ಯನ್, ಜರ್ಮನ್,
ಫ್ರೆಂಚ್ ನೊಂದಲಾದ 14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸು
ವಂತಹುದು ರೂ. 4/-; ಫೋಟೋಗ್ರಾಫೀ
ಟೀಚರ್ ರೂ. 8/-; ಹೊಲಿಗೆ ಕಟಿಂಗುಗಳು
(ಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ) ರೂ. 4/-; ಸೋಪುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ
ರೂ. 8/-; ಅತ್ತರುಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ರೂ. 8/-;
ಗಾಯನ ಮತ್ತು ನೈತ್ಯ ರೂ. 8/-; ಡ್ರಾಯಿಂಗ್
ಮತ್ತು ಪೈಟಿಂಗುಗಳು ರೂ. 8/-; ವಾಚುಗಳು
ರಚಿಸಿ ರೂ. 8/-; ಎಂಜಿಯರಿಂಗ್ ಡಿಜೈನು
ಗಳ ಪುಸ್ತಕ (ಮೂರಾರು ಡಿಜೈನುಗಳುಳ್ಳದ್ದು)
ರೂ. 8/- ಎ.ಪಿ.ಪಿ. ಪಾರ್ಸರ್ 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.
ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಬೇಕು.

SULEKHA BOOK DEPOT
P. O. 13. ALIGARH (U.P.) India.

ಮನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ವಾದ ಸಿನಿಮಾಯಂತ್ರ

ಈ ಯಂತ್ರದಮೂಲಕ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡು ನಿಜವಾದ ಸಿನಿಮಾದಿಂದ ಆಗುವ ಅನಂದ
ವನ್ನೆ ಅನುಭವಿಸಿರಿ. 35 ಮಿ. ಮಿ. ಫಿಲಿಮ್
ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಬ್ಯಾಟರಿ
ಅಥವಾ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಟಿ (AC ಯಾ DC) ಯ
ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡೆಯಿಸಬಹುದು. ಸ್ಟೈಡುಗಳು,
ಕಾರ್ಟೂನುಗಳು ಮತ್ತು ವಾರ್ತಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು
ಕೂಡಾ ಇದರಿಂದ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈ ಯಂತ್ರ
ದೊಂದಿಗೆ 10 ಆಡುಗಳ ಫಿಲಿಮ್ ಉಚಿತವಾಗಿ
ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕ್ರಯ ರೂ. 12/8-
ಎ. ಪಿ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸರ್ ರೂ. 8/- ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಫಿಲಿಮ್ ಗಳ ಒಂದಕ್ಕೆ ಆಣೆ 8/-

ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಿ.

SULEKHA TRADERS (C M) No. 13,
ALIGARH (U. P.)

ಅಟೋಮಾಟಿಕ್

ಆರು ತೋಟಾ ಪಿಸ್ತೂಲು

(ಇದಕ್ಕೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ)

ಆರು ತೋಟಾಗಳಿಂದ
ರಿಪೀಟರ್ ಡಯಲಿ
ನೊಡನೆ ಸಜ್ಜಿತವಾಗಿ
ರುವ ಈ ಆಮೆರಿಕನ್
ಮಾಡಲ್ ಪಿಸ್ತೋಲ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಇದರ
ಕಿಡಿಗಳ ಸಮೇತವಾದ ವಿಶೇಷ ಧನಿಯಿಂದ
ದಮೋಡೆಕಾರರೂ ಕ್ರೂರರೂ ಮಗಳನ್ನೆ ಹೆದರಿ
ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ನಾಟಕ, ಸಿನಿಮಾ ಸನ್ನಿವೇಶ
ಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತ. ವಿರೋಧಿಗಳ ಕೈಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿದಿದ್ದಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧನ.
ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 8 8-0 ಎ. ಪಿ. ಪಾರ್ಸರ್
ರೂ. 1-12-0. 12 ತೋಟಾಗಳು ಉಚಿತ.
ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋಟಾ ಡಜನ್ ರೂ. 1-4-0
ಪಿಸ್ತೋಲ್ ಕೇಸು ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 2-8-0.
ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು

S. K. SAKSENA, RANGAMAHAL,
ALIGARH. (U. P.)

ಮ ಲ್ಲೀ ಕ ಲ ರ್

ಫೋಟೋ ಆಫ್ ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಬ್ಲಾಕ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ
ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳಿಂದ
ವಿಶೇಷ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾದ ನಿವೃತ್ತರಿಂದ

ಆರ್ಟಿಸ್ಟ್‌ಗಳಿಂದ, ಟೆಕ್ನಿಷಿಯನ್‌ಗಳಿಂದ
30" x 40" ಕ್ಯಾಮೆರಾ ಸಹಾಯದಿಂದ

ಮಹೋನ್ನತ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ಸಂಸ್ಥೆ

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್.,

ಚಂದ್ರಮಾ ಮೆ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್

ವಡಪಳನಿ :: ಮದರಾಸು - 26.

ಚಂ ದ ಮಾ ಮ

★

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶದ ಮತ್ತು
ಆರು ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ, ಹಿಂದೀ, ಮರಾಠೀ,
ಗುಜರಾತೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಮಲೆಯಾಳಂ
ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿವಿಧಭಾಷಾ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಹಿರಾತು ಕೊಡುವುದರ
ಮೂಲ್ಯ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಭಾರತಾದ್ಯಂತ 1,65,000
ಅನುಕೂಲಸ್ಥರಾದ ಓದುಗರ ಆದರಣೆಯ ಮುಖೇನ
ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

★

ವಿವರಗಳಿಗೆ :

ಚಂ ದ ಮಾ ಮ ಪಬ್ಲಿ ಕೇಷನ್ಸ್,

(ಅಡ್ವರ್ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್)

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26

ಫೋನ್ : 88474 — ತಂತಿ : CHANDAMAMA

ಚರಕ್ ರವರ ಗುಲ್ ಕಂದ್

(ಪ್ರವಾಳಯುಕ್ತ)

ಉಷ್ಣತೆಯನ್ನು

ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ

ಈ ದಿನವೇ ಒಂದು

ಸೀಸೆ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ

ವಜ್ರ ಕ್ಯಾಟಲಾಗನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ

ಚರಕ್ ಭಂಡಾರ್

49, ಹ್ಯಾಜಾರೋಡ್ ಬೊಂಬಾಯಿ - 7

ಪೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಫ್ಲೂಟು

ವಿಷ್ಣು 2 ನಿಮಾ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕೇಳಿದ
ತಕ್ಕ ಮುದ್ರಿತ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಸಲಾಯಿತ
ಕಂಟಿನೆಂಡೆ ತಯಾರಾದ ಅಂದವಾದ ಪಾಲಿಷ್
ನಿಂದ ಕಂಡಿದ ಫ್ಲೂಟು (ಕೊಳಲು) ಬೆಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ
ರೂ. 4-0-0. ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾರ್ಕೆ ರೂ. 1-4-0.
ವಿಕ್ಷಣ ಪುಸ್ತಕ ಬೆಲೆ ರೂ. 2-0-0.

ಕಸೂತಿ ಮಿಷನ್: ಬಟ್ಟೆಗಳ ಮೇಲೆ
ಬಿಡುಬಿಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದವಾದ ಡಿಸೈನ್‌ಗಳನ್ನು
ಲತೆಗಳನ್ನು, ಸೀಮೆಗಳನ್ನು, ಹೂವುಗಳನ್ನು
ಬೆಲೆಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸಾಧನವಾದ ಅಥವಾ ಸಿಕ್
ಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ ರೂ. (600) ಕಸೂತಿಪುಸ್ತಕ
ರೂ. 3-0-0.

ಪಾಕೆಟ್ ಪ್ರೆಸ್ಸು: ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು
ಕೊಂಡೇ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸಾರಗಳೂ, ವಿಳಾಸಗಳೂ,
ಲೆಖನಗಳು, ಕಾರ್ಡುಗಳು ಮುಂತಾದುವು
ಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚಿಸಿ, ಡಿಕ್ಟೇಟ್ ಮಾಡಲು. ಸಮಯ
ವ್ಯಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಿಗಿಲಿನ ಸಾಧನ. ಬೆಲೆ
ರೂ. 4-0-0. ವಿ.ಪಿ. ಖರ್ಚು ರೂ. 1-4-0.

SULEKHA TRADERS
No: 13, ALIGARH (U. P.)

ಜಾತಕ ಕಥೆಗಳು

(ಬುದ್ಧನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಗಳು)

'ಚಂದಮಾಮ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನೀತಿ
ಕಥೆಗಳು, ಸುಂದರವಾದ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತವೆ.

ಬೆಲೆ 0-12-0

ಎಜೆಂಟರಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆರ್ಡರನ್ನು ಅಡ್ವಾನ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್

(ಪುಸ್ತಕ ವಿಭಾಗ)

ವಡಪಳನಿ

::

ಮದರಾಸು-26.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ಕಂಠಕ್ಕೆ ತಂತ್ರ	... 10	ಆಕಾಶಭೂತಿ	... 38
ಮುಖಚಿತ್ರ	... 12	ಮೂರು ವಜ್ರಗಳು	... 40
ಕುರುಡು ನ್ಯಾಯ	... 13	ಸುಳ್ಳಿನ ವೃಥೆ	... 44
ಮರ್ಯಾದೆಯಾದ ಬಾಳು...	18	ಕುಂಬ ಸಹಾನುಭೂತಿ	... 46
ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ವೃಥೆ	20	ಮರದಾಂತಿ ಕತೆ 49
ಧೂಮಕೇತು	... 25	ಸವಾಲು	... 55
ಮುಂಬ ಇರ್ವಾನ್	... 33	ಸೂರ್ಯ	.. 58

ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಯಾಚಕ್ರ, ತುಂಡು ಸದ್ಗುಣ, ಚುಟುಕಗಳು,
ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ವೃಥೆ, ಚಿತ್ರಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಅಜಂತಾ ಚಿತ್ರಗಳು

ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಪೂರ್ವಾಪೋಗ್ಯವನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಸೊಬಗನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಅಜಂತಾ ಕಲಾಪೂರ್ಣ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಂಸಮವಾಗಿರುವವರು ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈಗ ಮಹಿಳಾ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ತಾಯಂದಿರಾಗಲು ತಕ್ಕ ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ 'ಅರುಣ'ವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧವಾದ ಮುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೊಂದರೆಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಆರೋಗ್ಯಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಅರುಣ

ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ಟಾನಿಕ್ ಮುಟ್ಟು ಸಂಬಂಧವಾದ ಎಲ್ಲ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಉತ್ತಮ ತಾಯ್ತನವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು.

ಆಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮದರಾಸು - 17.

“ಚಂದಮಾಮ” ನಿಗೆ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 2-0-0 ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ 7 ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ 0-10-0 ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ನಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸು - 26

ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬಾಲ್ಚಿಕೆಗೆ ಮತ್ತು ಶುಭ್ರತೆಗೆ ಕ ಸ್ಕ್ರೂರಿ

ಬಾರ್ ಸೋಪು

ತಯಾರಕರು
ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್
ತುಮಕೂರು
ಹೆಡ್ ಆಫೀಸ್ : ಮಂಗಳೂರು.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರವಾಣಿ'

ರಜೆಯ ಕಾಲವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹ. ಶಾಲೆಗೋ ಆಫೀಸಿಗೋ ಗಂಟೆವ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯುಂಟಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಈಗ ತುಂಬ ಜಡರಾಗಿಬಿಡುವುದುಂಟು. ಜೀಗೆ ಏಳುವಾಗಲೇ ಹೊತ್ತುಮಾಡಿ ನಿಳುವೆದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಜಡತನ ಸ್ವಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಾಳು ಹರಟೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಅಟಕೂಟಗಳಿಂದಲೂ ಅನುಲೂಪನದ ರಜಾಕಾಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರಜೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನುಲೂಪನದ ಬೆಲೆಯುಂಟೆಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು, ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವರವರೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ರಜಾಕಾಲವೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ.

ಎಂ. ಲ್
೧೯೫೫

ಸಂಪುಟ ೧೪
ಸಂಚಿಕೆ ೪

ತಂತ್ರಕ್ಕೆ ತಂತ್ರ !

ಎತ್ತರ ಬೆಳೆದು ಹಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣುತೆ
ಉತ್ತಮವಾದಾ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳೆಸು,
ಶಿತ್ತನ ಹಳ್ಳಿಯ ನರಸ ರೈತನದು
ಬಿತ್ತರ ಜೊಲ ಒಲು ಹೂಸಾಗಿದ್ದುದು.

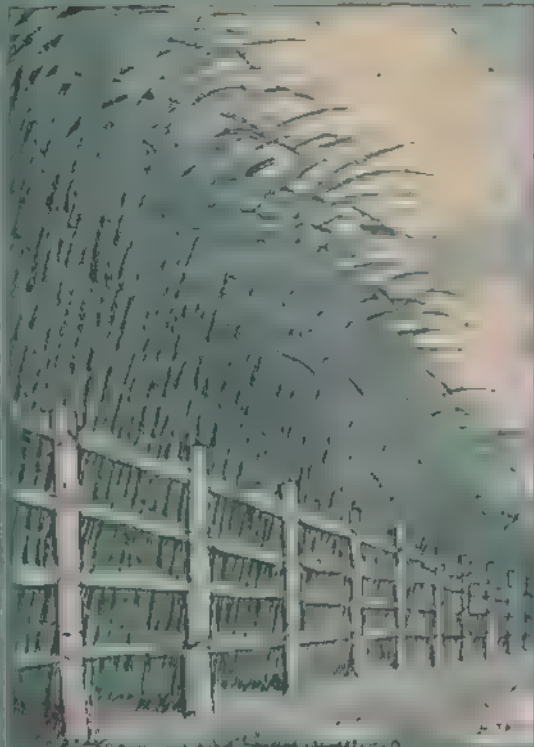
ಅವ್ಯತರಸವೆ ತುಂಬಿದ ಕಬ್ಬಿಲ್ಲಾ
ಸಮೃದ್ಧ ಪಸರಿಸಿ ಹೊಲದೊಳಗೆಲ್ಲ
ಕಂಡ ಜನರ ಕಣ್ ಕುಕ್ಕಿತಲಿತ್ತು
ವುಂಡನರಿಗಳಿಗೆ ಜೊಲ್ಲಿಳಿತ್ತು!

ಇರುಳು ವೇಳೆಯಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ,
ನರಿಗಳು ಬಂದುವು ಹಿಂಹಾಗಿ!

ಕೊಬ್ಬಿದ ನರಿಗಳು ಹೊಕ್ಕಾಹೊಲವ
ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ್ಗಳ ಮೆದ್ದು ಈಂಟಿ ಬಲ್
ಉಬ್ಬಿತೆ ಸ್ತೋದುವ ಬೆಳಗುವ ಮೊದಲೇ,
ಅಬ್ಬೋ-ಎಂದತಿ ಚಿಂತಿಸಿ ರೈತ
ಒಬ್ಬನೆ ಯೋಚಿಸಿ ತಲೆ ತುಂಬಾ,—

ಒಂದು ಗಡಿಗೆಗೇ ಹುಲಿಮುಖ ಬರೆದು
ಹೊಂದಿಸಿ ಮೇಲಡೆ ಚರ್ಮವ ಬಿಗಿದು
ಸೇರಿ ತಂದೆಯೂ ಮಗನೂ ಇರುಳೊಳ
ಭೋರು ಭೋರೆಂದು ಬಾರಿಸುತಿರಲು,
ಹುಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಗರ್ಜಿಸುವಂತೆ
ಕೆಲಬಲಕೆಲ್ಲಾ ಕೋರುತಲಿತ್ತು.
ನರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂಚೆಕೆ ಬರಲು
ಸರಿಯದೆ ಮುಂದೆ, ಅಡಗಿದುವು;
ಮೋಸದ ಹುಲಿಗೆ ನಡುಗಿದುವು.

“ ಮಾರಂಗ ”

ಗಡಿಗೆ ಬಾಜಿವುಡು ತನ್ನ ಮಗನೆಂದು
ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದನು ತಂದೆ;

ತಂದೆಯ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯುವುದೆನ್ನತೆ
ನಿದ್ರಿಸಿದನು ಮಗ ಸುಖದಿಂದೆ!
ಒಂದೇ ಇರುಳಲಿ ನರಿಗಳ ಗುಂಪು
ಹೊಲವ ಸೂರೆಯಾಡಿ,

ಹೊತ್ತುಮೂಡುವ ಮುನ್ನವೆ ಎಲ್ಲಾ
ಮಾಯವಾದುವೈ-ಓಡಿ.
ತಂದೆ ಮಗಂದಿರು ಹೊಲನೋಡಿ,
ಬೆಪ್ಪು! ಬೆರಗು!! ಮೋಡಿ!!!

ತಂತ್ರಗಾರ ನರಿಯೊಂದು ದಿನಸ ತಾ
ಬಂದಿತಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ.
ಹೊಂಚಿತಲ್ಲೆಯೇ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲವೂ
ಹುಲಿಯ ಕಾಣಲೆಳಸಿ.

ತಿಳಿಯತಾಗಲೇ ರೈತನು ತಾನೇ
ಭೋರು ಭೋರು ಎನುತ
ಗಡಿಗೆಬಾರಿಸುವ ಚಿಂದವ ಕಂಡು
ಹೋಯ್ತು ತಾನೆ ನಗುತ.

ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ಜತೆನರಿಗಳನೂ
ಕೂಡಿಬಂತು ಹೊಲದೆತಗೆ.
ರೈತನು ತೆರಳಿದ ಸಂಧಿಯ ಕಾಮು
ಕೆರೆಯಿತು ಅನರಿ ಹುಲಿಗಡಿಗೆ!

ಭೋರು ಭೋರೆಂದು ಅದು ಮೊಳಗೆ,
ಕಬ್ಬಿನ ಔತಣ ನರಿಗಳಿಗೆ!!

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಅರ್ಜುನನು, ಶಿವನನ್ನೂ, ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ, ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಬಂದು ಕೂಡಿದನು. ಧರ್ಮ ರಾಯಾದಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವನವಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ಹಿನ್ನವತ್ತಾಂತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ,

ಹಿಂದು ದಿನ ಭೀಮಸೇನನು ಹೊರಗೆ ಹೋದವನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಶುಭ ಸೂಚನೆಗಳೂ ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ತೋರಿ ದವು. ಅವನು ಭೀಮಸೇನನು ಹೋದ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಹೋಗಲು, ಭೀಮ ಸೇನನು ಬಿಡುವ ವ್ಯಾಸದ ಸಪ್ತ ಕೇಳ ತೊಡಗಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು,

ಪ್ರಚಂಡಾಕಾರವಾದೊಂದು ಸರ್ಪವು ಭೀಮಸೇನನನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸರ್ಪವಲ್ಲವೆಂದು ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೂಡಲೇ ಅರಿತ. ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಆ ಸರ್ಪವೆಂದಿತು: "ಇದು ನನ್ನ ಪ್ರದೇಶ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ. ನೀನು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಹತ್ವೇನಿ. ಆಗ ನನಗೂ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ವೃತ್ತಾಂತ ತಿಳಿಸಿತು:—

ಹಿಂದೆ ಚಂದ್ರನಾಕದಲ್ಲಿ ನಹುಷನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಅವನು ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಂದ್ರನದವಿ ಪಡೆದಾಗ ಅವನ ಪಾಲಕಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಗಳೇ ಹೊರಬಂದರು. ಹಾಗೆ ಮದುವೆಯಾದೊಂದಿಗೂ ನಹುಷನು ಗರ್ವದಿಂದ "ಎಷ್ಟು ನಿರಾಸ. ಸರಸರ ಹೋಗಿ" ಎಂದನು. ಅಗಸ್ತ್ಯನಿಗೆ ಕೊಪಬಂದು "ನೀನು ಸರ್ಪವಾಗು" ಎಂದು ಶಪಿಸಿದನು. ಮತ್ತೆ ನಹುಷನು ವಶಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆ ಯುಷಿ ಕರುಣೆಗೊಂಡು "ನೀನು ಕೇಳುವ ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಂದಿ ನಿನಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅನೇಕ ನಿನ್ನ ಆಹಾರ" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಹೀಗೆಂದು ಆ ಅಜಗರವು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿತು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಧರ್ಮಸಂವಾದವು ಜರುಗಿತು. ಧರ್ಮರಾಯನು ಸಮಸ್ಯಾಕವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು, ಸರ್ಪವು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ ತಲೆವಾಗಿ, ಭೀಮ ಸೇನನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಗಲೇ ನಹುಷನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಸೂಗಿ, ಆಕಾಶದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ ದಿವ್ಯವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯದೇಹದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಕುಡುಡು ನ್ಯಾಯ

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರಿದ್ದರು. ಹಿರಿಯನು ಹಳವಂತ. ಕಿರಿಯನು ಬಡಶ್ರೇಷ್ಠ. ಕಿರಿಯನು ಒಂದು ಸಾರಿ ತನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣು ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಅಣ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡೆ ಎರವಲು ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಹುರುಳಿ ಹಾಕಿ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮೊದಲೇ ಮನೆಗೆ ತಂದುಬಿಡುವ ಷರತ್ತಿನಮೇಲೆ ಅಣ್ಣನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಗಾಡೆಯನ್ನು ಅಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಶುಷ್ಕ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಾಗಿ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬು ಗೋರಗೆ ತಗುಲಿತು. ಕೂಡಲೇ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬು ಮುರಿದು ಹೋಯಿತು.

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನಮೇಲೆ ಕುಪಿತನಾಗಿ ತಗಾಡೆ ಮಾಡಿದ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಸೆರೆಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರೂ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು. ಆ ಊರಿನ ಪಜೀಲನು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು

ಮಾಡಿದ. ತಮ್ಮನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಿ ಸಲಹೆ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಂಚಿನಮೇಲೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡ. ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದವಾದುದರಿಂದ ಮಲಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಗಾಡೆ ಬೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಡಶ್ರೇಷ್ಠ ಬೆಂಚಿನಮೇಲಿಂದ ಉರುಳಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಬೆಂಚಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಾವೆಯಮೇಲೆ ಪಜೀಲನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಆ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಆ ಮಗುವಿನ ಕಾಲು ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಕೈದ್ಯ ಬಂದು ನೋಡಿ ಮಗುವಿನ ಕಾಲು ಸೊಟ್ಟಿಗಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿದ.

ಪಜೀಲನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಆತನೂ ಸಹ ಬಡಶ್ರೇಷ್ಠನ ಮೇಲೆ ದಾವೆ ಹಾಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಅವರೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟ.

ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲುವೆ. ಅದರಮೇಲೆ ಎತ್ತರವಾದ ಒಂದು ಸೇತುವೆ

ಯಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅರ್ಧವಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ತನು ಸಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತ. "ನಾನು ಸಾಯುವ ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರಾಧಗಳೆ! ಅಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಹೇಳಲಾರ. ಈಗಾಗಲೇ ಒಡತನ ಕಿತ್ತಿತ್ತು. ಕೈ: ಇನ್ನು ನೈಲುನಾಸ ಬೇರೆ" ಬೇವನದ್ದು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ ಒಡಕೆತನು ಸೀತುವೆಯಮೇಲಿಂದ ಕಾಲುನೆಗೆ ಹಾರಿದ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೀತುವೆಯ ಕೆಳಗೆ ನಿಂದ ಒಂದು ದೋಣೆ ಹೊರಬರುವುದೂ, ಅದೋಣೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಗೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬಾತನಮೇಲೆ ಈ ಒಡಕೆತನು ಬೀಳುವುದೂ, ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಾತನು

ಸತ್ತು ಕೋಗುವುದೂ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಮಡಿದಾತನ ಮಗನು ಈ ಒಡಕೆತನನ್ನು ಸಾಂವಿಧವಾಗಿ ದೂಸಿ, ಸರ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಸಂತ. ಬಡಕೆತನ ಹೃದಯ ಭಗ್ನೆಂದು ಉರಿಯತೊಡಗಿತು. ತಾನೇನು ಮಾಡಿದವೂ ಅವರಾಧವಾಗಿ ಸರಿಗಮಿಸಬೇಕೇ? ಸಾಯೋ ಹವೆಂದರೆ ಏನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? "ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವರಾಧಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೆಮಾಡಿದೆ. ಈಸಾರಿ ತಿಳಿದೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಸನಗೆ ವಕಿಲಿಕ್ತವಾಗಿ ತೀರ್ಪಿತ್ತರೆ ಅವನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಬಡಕೆತನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಇಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಸನ್ನ ಅಂಗ ನಡೆದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸ್ವಯಾಗಳೊಂದಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಕೊಡಲು ಹೂವುತನದ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಸರ್ಯಾದುಮಾಡಿದ. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕ ಸತ್ತಿನಗಾಡಿಯನ್ನು ಉಸರೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗಾಡಿ ಹೊವೆಯು ವಾಗ ಬುದ್ಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಂದು ಸತ್ತಿನ ಕೊಂಬು ಮುರಿದುಹಾಕಿದನೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದ. ಆತನು ವಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನು ತನ್ನ ಅಂಗವಸ್ತ್ರವ ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೂಟೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ.

ಚಂದಮಾವು

ಅಪರಾಧಿ ತನಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸನ್ನಿವಾಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಭಾವಿಸಿ ಹೀಗೆಂದ:

“ನಿನ್ನ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬು ಮುರಿದು ಹಾಕಿದನಾದುದರಿಂದ ಆ ಕೊಂಬು ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡದಾಗುವವರೆವಿಗೂ ಆ ಎತ್ತಿನ ಮೇವು, ಖರ್ಚು, ವೈದ್ಯಕಗಳನ್ನು ಆತನೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಎತ್ತನ್ನು ಆತನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಎರಡನೇ ದೂರು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಪಟ್ಟಣದವರು. ಅಪರಾಧಿ ಬೆಂಚಿನಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ಮಗುವಿನ ಕಾಲು ಸೋರಿಕೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಆತನು ಆರೋಪ ಕೆಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಈ ಬಾರಿಯೂ ತಮ್ಮನು ಇಟ್ಟಿಗೆಯ

ಮೂಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಯನ್ನು ಬೆದರಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಡುವನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಈ ರೀತಿ ತೀರ್ಪಿತ್ತ:

“ಫಿರ್ಯಾದಿಯ ಮೊಮ್ಮಗನ ಕಾಲು ಹಾಶ್ವತವಾಗಿ ಸೊಬ್ಬಗಾಗುತ್ತದರಿಂದ ಅಪರಾಧಿ ತನ್ನ ಒಂದುವರ್ಷದ ಮಗನನ್ನು ಫಿರ್ಯಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಅಂಗವಿಕಲ ವಾದ ಹಸುಳೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಒಂದುವರ್ಷ ಅಪರಾಧಿಗೆ ಆ ಮಗು ಸ್ಥಾನ ಮಗ ನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ ಒಂದು ವರ್ಷದ ವರೆವಿಗೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಬೇಕು.” ಇದಾದ ಮೇಲೆ ದೋಷಿಯವನ ಸರದಿ: “ಅಪ

ರಾಧಿ ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲಿಂದ ದೋಣಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಫಿರ್ಯಾದಿಯು ಪಿತನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಆತನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ. ಅಪರಾಧಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು.”

ಮೂರನೇಸಾರಿ ಬಡರೈತ ತನ್ನ ಮೂಟೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೋರಿಸಿದ. ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಡುವನೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ನಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೀಗೆಂದ: “ಅಪರಾಧಿ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಣ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆ ದೋಣಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇತುವೆಯಕೆಳಗಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವಾಗ ಸತ್ತುಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಮಗನು ಸೇತುವೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಅಪರಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಬೇಕು.”

ವಿಚಾರಣೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಈ ಮೂರು ಗಂಡಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಡರೈತನು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯ ಸೇವಕನು ಕೈಗೆ ಬಂದು: “ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತರುವಂತೆ ಸಾಹೇಬರು ಹೇಳಿದರು” ಎಂದು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಮುನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ?” ಚಕಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಬಡರೈತ. “ಮೂರು ಕೇಸುಗಳಿಗೂ ಲಂಚಕೊಡುವನೆಂದು ಮೂಟೆ ತೋರಿಸಿದಿರಂತೆ ನೀವು?” ಎಂದು ಜವಾನ.

ಬಡರೈತನಿಗೆ ಕೊಪ ಬಂತು. “ಇದೋ ನೋಡು. ಈ ಮೂಟೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಹಣವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬರು ನನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೀರ್ಪುಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆ ಏನಾದರಾಗಲಿ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆ ಎಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನೆಂದು ನಾನು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸು” ಎಂದ.

ಜವಾನನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ “ಒಂದುದೆಯಾ ಬಡರೈತ! ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದುಕೊಳ್ಳಿ ಏಳು” ಎಂದುಕೊಂಡ.

ತಮ್ಮನು ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದಕ್ಕೂಡಲೇ ಅಣ್ಣನು ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ತಮ್ಮಾ; ಏನೋ

ಅದನ್ನು ಅಗಿಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಎತ್ತನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ನೂರುರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವೆನು. ಬಹಳ ಹಣವು ಎಂದು ಅವರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ" ಎಂದ.

ತಮ್ಮನು ಮರುಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಸೋಂಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗಲು ನಡೆಲವು ಬಡಲೈತನನ್ನು ಸವಿಸಿ "ನೋಡು ತಮಾ, ಕುಂಟೋ ಕುರುಡೋ, ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ. ನಾಲ್ಕು ಬಂಡುಗ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವೆನು. ಇದೋ ಈ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊ. ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಬಂದು ಎರಡು ದಿನ ಇದ್ದು ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಕೋಪಬರುತ್ತದೆ ಕಂಡೆಯಾ. ಹೂಂ. ಅಷ್ಟೇ" ಎಂದು ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆತನನ್ನು ಪುಸಲಾನೆ ಮಾಡಿದ.

ತಮ್ಮ ಪಾಲನು ಕೊಟ್ಟ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಅವಕಾರವಾವಾಗ ಬಂದಿತವಾಗಿ ನನು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ.

ತರುವಾಯ ದೋಣಿಯ ಪ್ರಯಾಣಕನು ತಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ರೀ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ನನಗೀನೋ ಈ ಕೇಸುಕಾಕಲು ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೇನು ಮಾಡಲಿ, ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳು ಪೀಡಿಸಿ ಫಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಿಸಿದರು. ನೀವು ಬೇಕಾಂತ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದಿರಾ? ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮಗೆ ಯಾವಾಶ್ಚರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವೆವು" ಎಂದು ಎಂದು ಹಣದ ಸಂಚಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೈ ಬಿಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಆ ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣವಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಕಳೆದುಕು. ಕಡಕೂಸಹ ಒನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮನೆಯದಕ್ಕೇ ಸಂಭವಿಸುವುದೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ತನಗೆ ಲಭಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ ಮಿದು ಬೊತೆ ಎತ್ತು, ಎಂದಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಸ್ವತಃ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲು ಆ ಬಡಲೈತನಾದ ತಮ್ಮ!

ಮಯಾದೆಯಾದ ಬಾಳು

ಮುನ್ನಮರಿಗೆ ಮುಕ್ತನಾದ ಮಹತ್ವದ
ಮಕ್ಕನಗರ. ಒಂದು ದಿನ ಇಸ್ಲಾಮತ
ಮಹತ್ವದ ಮಹತ್ವದ ಮಹತ್ವದ
ರಾಜವೀರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ
ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು ಆತನನ್ನು ಸವಿಸಿರಿಸಿ
ಯಾಚನೆಮಾಡಿದನು.

ಮಹತ್ವದನು ತಪ್ಪಿನ ಸುತ್ತು ಭಕ್ತನ
ನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಯಾಚಕನು ದೃಢ
ಕಾಯನೇ ಆಗಿದ್ದನು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ತಟ್ಟೆಯಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಮಹತ್ವ ತೀರ ಮಹತ್ವ
ವಾದ ಒಂದು ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು
ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ದೈವವು ಕೊಂಡಿತ್ತು.

“ಬಿಕ್ಕಿ ಬೇಡುವಷ್ಟು ಬಡವನೇ ನೀನು?”
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ.

“ಆಯ್ಯಾ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ
ಆಸ್ತಿ ಎಂದರೆ ಈ ತಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕಂಬಳಿ
ಮಾತ್ರ” ಎಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತ ಭಕ್ತನ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನನಗೆ
ಕೊಡು” ಎಂದ ಮಹತ್ವದ. ಮಹತ್ವದನ

ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲಾರದೆ ಆ ಭಕ್ತನು
ತನ್ನ ಕಂಬಳಿ ಮತ್ತು ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಹತ್ವದ
ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಮಹತ್ವದ
ನು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
ವರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟನು. ಆ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ
ತೀರ ಅಲ್ಪವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಮಹತ್ವದನೇ
ಸ್ವಂತ ಕೈಯಿಂದ ಮಾರುತ್ತಿರುವನಾದುದ
ರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಿರಾಕಿ ಬಂದಿತ್ತು.

“ಆಯ್ಯಾ, ನನಗಿದ್ದ ಅಲ್ಪವೆಲ್ಲ ಆಸ್ತಿ
ಯನ್ನೂ ಮಾರಿ ಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಕಂಬಳಿಯಿಂದ
ನಾನಿಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯುವುದೆಂತು? ತಟ್ಟೆ
ಯಿಂದ ನಾನು ಒಳಿಮಾಡುವುದಾದರೂ
ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಗೋಗರಿದ.

ಮಹತ್ವದನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೀಗೆಂದು
ನುಡಿದ: “ತಪ್ಪಾ, ಈ ನಿನ್ನ ಸೊತ್ತು ಅಲ್ಪ.
ನಿನ್ನ ಕಸವಾನಾ. ಆದ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವಷ್ಟು
ದಿನ ನಿನ್ನ ವಾಸವು ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಇದೋ
ಈ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಒಂದು ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೋ. ಅದ

ಎಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರಿಂದ ಸೌದೆ ಸೀಳಿತಂದು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ, ನಿನ್ನ ಹಸಿವು, ಚಳಿ ತೀರುವ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಿಕೊ. ನಿನ್ನ ಕಾಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿರಬೇಕೋ ಎಂದು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಿನ್ನ ಸತಿ ಹೋಗುವದು. ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣು”

ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಭಿಕ್ಷುಕನು ಪ್ರವರ್ತಕನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದ. ಕೊಡಲಿ ಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಅದನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೌದೆಬೀಡದು, ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಎರಡುವಾರಗಳನಂತರ ಅವನು ಮಹ ಮದನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದ. ಕೂಡಲೆ ಮದನು ದನಿಗೆ ಆತನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಆತನಲ್ಲಿ ದೈವ ತೀರ್ಥದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಶರೀರ ದೃಢಕಾಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆತನು ತೋರಿಸಿದ ಅಗವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳೇ ಅದರೂ ಕುಚ್ಚವಾಗಿದ್ದವು. “ಅಯ್ಯಾ, ನನಗೆ ಕೊಡ

ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಿದಿರಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮುಂದೆ ಕೈಕಾಡದೆ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆನು. ಈಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ!”

ಎಂದ ಮಾಜಿ ಭಿಕ್ಷುಕ.

“ಕರಿ, ಕಣ್ವ, ಮುನಾದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು. ನೀನು ನನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದು ಮಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನಿಂದ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಮಾನವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿದೆ. ಇದು ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಸ್ವಪಂಚದ ಸಾಸಾಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವುದುಂಟು. ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನೇರದಲ್ಲಿ ಮಾನವತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಭಿಕ್ಷುಕರಿರುವರೆಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವರು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅವ ಮಾನಕರವಾದ ಸತ್ಯವು ಇರುವುದೇ? ದೇಹ ದಂಡಿಸಿ ಬೇವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಗೌರವವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾನವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಮಹಮದನು ಹಿತವಚನ ನುಡಿದ.

ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿವಾ
ಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಚಿತ್ರಕೂಟ
ಪರ್ವತ ಪಾದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬತ್ತು ಸಾವಿರ
ಹಂಸಗಳು ವಾಸನೂಡುತ್ತಿವೆವು. ಆ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ಯನು ಒಂದು ಹಂಸವಾಗಿ
ಜನ್ಮ ತಾಳಿದನು. ಈ ಹಂಸ ಅನೇಕ ಸುಗುಣ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಹಾರುವ ಶಕ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಒಬ್ಬತ್ತು ಸಾವಿರ
ಹಂಸಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಾಯಿತು. ಈ ಒಬ್ಬತ್ತು
ನಿಗೆ ರಾಜಹಂಸ ವೆಂದು ಹೆಸರು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ರಾಜಹಂಸ ತನ್ನ
ತಂಡದೊಂದಿಗೆ ಸೋನವರದಲ್ಲಿ ಜಳಕವಾಡಿ
ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಶಿರಾಜ್ಯ
ವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಮಂಡವನ್ನು
ನೋಡಿದರೆ ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನದ ತಗಡು
ಹಾಸಿದಂತಿತ್ತು. ಕಾಶಿರಾಜನು ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ
ಈ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ
ಲಿಲ್ಲಾ ತಾರಾಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನೋಪಾದಿ

ಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಹಂಸ ಕಾಶೀ
ರಾಜನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿತು. ಆತನು
ದಿವ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪ ಹೂಗಳನ್ನೂ, ಪೂಜಾ
ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ತರಿಸಿ ರಾಜಹಂಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ
ಗೌರವದಿಂದ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನು.

ಈ ಸ್ವೈಭವವೂರಿತವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು
ತುಂಬಾ ಆಸ್ವಾದಿಸುವದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು
ರಾಜಹಂಸ. ತನ್ನ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು
ದಿನ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಕಾಶಿರಾಜನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು
ಪಡೆದು ತನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿತು.

ನಂತರ ಕಾಶಿರಾಜನಿಗೆ ರಾಜಹಂಸದ
ಮೇಲಿರುವ ಮಮತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ವೃದ್ಧಿ
ಆಯಿತು. ಆತನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ರಾಜಹಂಸದ
ಕಡೆಗೇ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ
ಅದರದೇ ಯೋಚನೆ. ಯಾವತ್ತೋ, ಯಾವ
ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ರಾಜಹಂಸವು ಬರುವುದೋ
ಎಂದು ನೋಡುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ
ಎರಡು ಪುಟಾಣಿ ಹಂಸಗಳು ರಾಜಹಂಸನ

ಬಳಿಸಿ, “ನಾಯಕನೇ, ನಮಗೆ ಸೂರ್ಯ ನೋಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಹೂಡಬೇಕೆಂದು ಆಭಿಲಾಷೆ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ “ಎಲೈ ಕಂದಮ್ಮಗಳೇ, ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ನೀವು ಸ್ಪರ್ಶ ಹೂಡುವ ಬೆಂದರೇನು ಭ್ರಾಂತಿ? ಬಹಳ ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ ಸೂರ್ಯನ ವೇಗ ಎಂತಹದೋ ನೀವು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನೀವು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಓಡುವುದು ಹಿತ್ತಾಟಗಿರಲಿ. ಈ ಸ್ಪರ್ಶದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಯಾಸವೂ, ಪ್ರಾಣವೂ ಯಾವ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮುಚ್ಚಾಟಗಳನ್ನು ಅಡಬೇಡಿರಿ” ಎಂದು ಹಿತಬೋಧೆ ಮಾಡಿತು.

ಹಂಸಮರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹಿತವಚನ ಸರಿಗಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಾಜಹಂಸದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನುಮತಿ ಬೇಡಿದವು. ಆಗಲೂ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಕೇಳಿತು ರಾಜಹಂಸ. ಆದ್ದಕ್ಕೆ ಆ ಮರಿಗಳು ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ರಾಜಹಂಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದವು. ಈ ಬಾರಿಯೂ ರಾಜಹಂಸ ಅಂಗೀಕಾರ ನೀಡಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾದರೆ ಕೆಲಸ ಸಾಗದೆಂದೂಹಿಸಿ ಆ ಎರಡು ಪಕ್ಷಿ ಹಂಸಗಳು ರಾಜಹಂಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯುಗಂಧರ ಪರ್ವತಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹೋದವು. ಆ ಶಿಖರ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ

ವನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿರುವದೋ ಎನ್ನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಶಿಖರದ ಮೇಲೆ ಕಂಠಿ. ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶ ಹೂಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಮರಿಗಳು ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದವು.

ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ರಾಜಹಂಸ ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಎರಡು ಹಂಸಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜಹಂಸವು ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಸಿ, ತುಂಬಾ ವ್ಯಸನಗೊಂಡಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಆ ಎಳೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

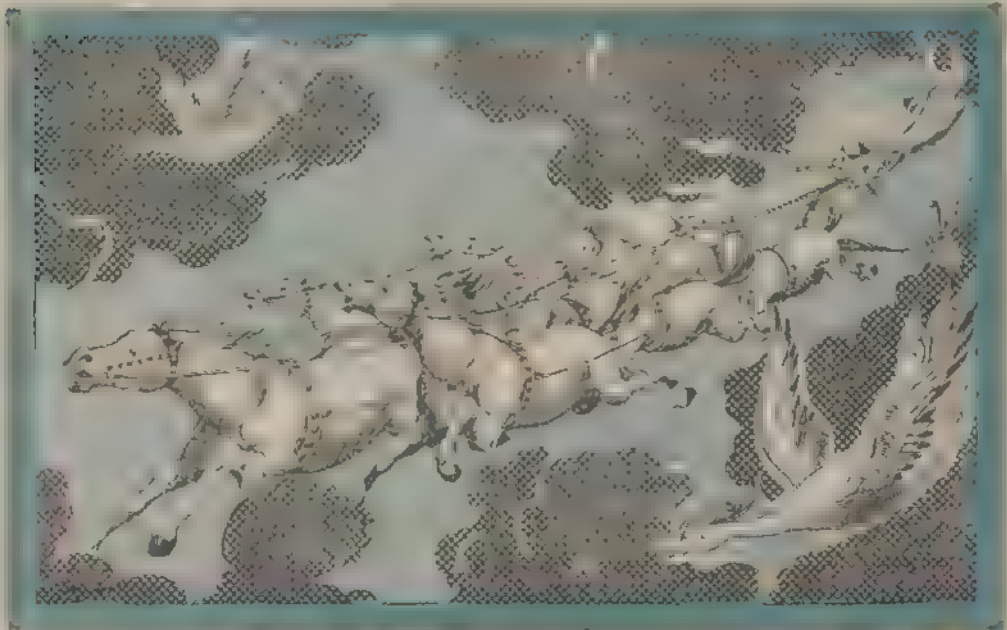
ಕೂಡಲೇ ಅಮೂಲಕ ಯುಗಂಧರ ಪರ್ವತ ಶಿಖರವನ್ನು ಸೇರಿ ಆ ಎರಡು ಮರಿಗಳಿಗೆ

ಕಾಣದಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿತು. ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಮರಿ ಹಂಸಗಳು ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ರಾಜಹಂಸವೂ ಸಹ ಅವು ಗಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಯಿತು.

ಆ ಎರಡು ಹಂಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯ ಮರಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾರವಿಗೂ ಹಾರಿ, ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹಾಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಹಂಸ ಕಾಣಿಸಲು "ರಾಜ, ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸೋತೆ" ಎಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನುಡಿಯಿತು. ಅಗ ರಾಜಹಂಸವು "ಚಿಂತಿಸದಿರು ನಾನಿರುವೆನು" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಸೇರಿಸಿತು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮರಿಗೂ ಸಹ ರೆಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಜಿ ಚುಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿತ್ತು. ತಿರುಗಿ ಬಂದ ರಾಜಹಂಸವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ರಾಜ ಹಂಸವು ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ಫೈರ್‌ಮ್ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿತ್ತ ಕೊಟಕ್ಕೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಿತು.

ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಸರಿಕಾರದ ಎರಡು ಹಂಸ ಗಳು ಸೋತುಕೊಂಡವನ್ನು ಸಮಸಲಾರದೆ ರಾಜಹಂಸವು ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಥಗೆ ನಿಂತಿತು. ಹೇಳಲಾಗದ ನಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ರಾಜಹಂಸ ಹಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ತುಸುಕೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬವನ್ನು ಸೇರಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ

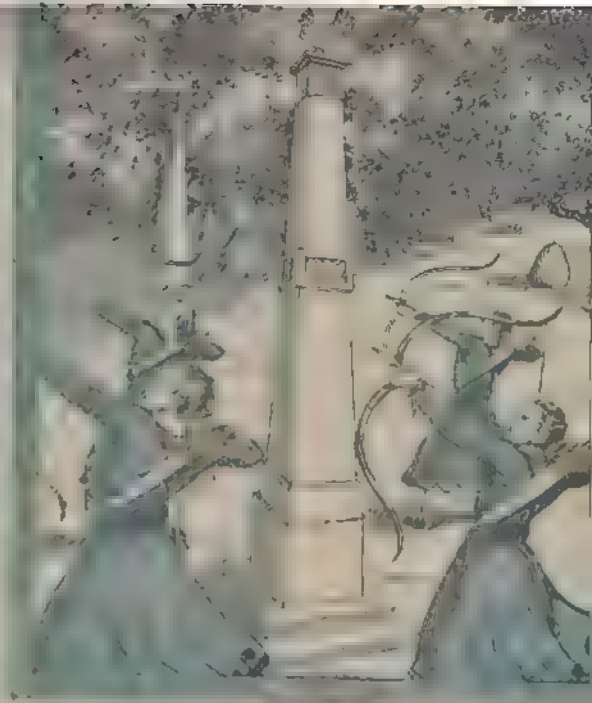

ಅದನ್ನು ದಾಟಿಯೂಬಿಟ್ಟಿತು. ಸೂರ್ಯನ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಕೊಂಡಿತಾದರೂ ರಾಜಹಂಸಕ್ಕೆ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಾಕೆ? ಇದರಿಂದ ತನಗೆ ಲಭಿಸುವ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು?

ಅದಾದರಿಂದ ಅದು ತನ್ನಿಷ್ಟ ಒಂದಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುತ್ತಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಆಯಾಸಗೊಂಡು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ರಾಜಹಂಸಕ್ಕಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ತನ್ನಯನಾದನು.

ರಾಜಹಂಸವನ್ನು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ, ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಯಸ, ಚಿನ್ನದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತಂದಾದ ವಾಣೀಯಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಿಸಿದನು. ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಮಿತಗೊಂಡನಂತರ ರಾಜನು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು, ರಾಜಹಂಸರ ಗಂಡ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಗವೊಣಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿತು.

ಅದರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು, “ಎಲೈ, ಪಕ್ಷಿರಾಜನೇ ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಹೂಡಿ ಅತನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗಿದೆ” ಎಂದ. ಆಗ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ರಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವುದನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿ ಬಾಣ

ಬಿಡುವ ನಾಲ್ವರು ಬಿಲ್ಲುಗಾರರಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಬರಹೇಳು” ಎಂದಿತು. ರಾಜನು ಬಿಲ್ಲುಗಾರರನ್ನು ಕಲೆಯಿಸಿದ.

ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಟ್ಟಾಕವಾಗಿರುವ ಸ್ತಂಭವಿತ್ತು. ನಾಲ್ವರು ಬಿಲ್ಲುಗಾರರನ್ನು ಆ ಸ್ತಂಭದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿತು ರಾಜಹಂಸ. ತನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸ್ತಂಭದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅದು ಹೀಗಂದಿತು : “ನಾನು ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ ನೀವು ನಾಲ್ವರೂ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ. ನಾನು ಮಾರಿಹೋಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಣವನ್ನು ತಂದು ಅವರವರ ಮುಂದಿಡುವೆನು. ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಗಂಟೆಯ ಧ್ವನಿ

ಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಚಲನವಲನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆರೇ ಹೊರತು ನನ್ನನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾ"ದು" ಎಂದಿತು.

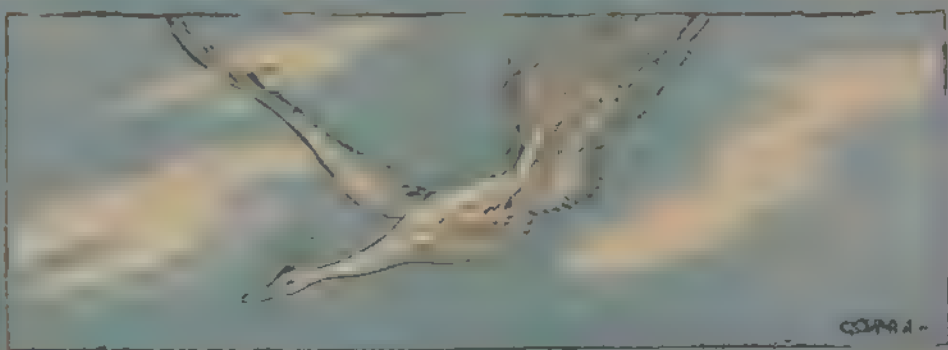
ಆ ಸ್ವಕಾರವೇ ಬಿಚ್ಚುಗಾರರು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಡಲು ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಣಗಳನ್ನು ತಂದು ರಾಜ ಹಂಸಕ್ಕೆ ಆಯಾ ಬಿಚ್ಚುಗಾರನ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿತು. ರಾಜನೂ ಆ ನಾಲ್ಕು ಸರಿವಾರದವರೂ ಅತ್ಯರ್ಪಣೆಮಾಡಿದರು.

"ರಾಜನೇ ನೋಡಿದೆಯಾ ನನ್ನ ವೇಗ? ಆದರೆ ನಾನು ಬಹು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ಇದರಿಂದ ಅತಿ ವೇಗವೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೋ ನೀನೇ ಊಹಿಸು" ಎಂದಿತು.

"ಸತ್ಯವೇನೋ, ನಿನ್ನ ವೇಗದ ಅರಿವು ಯಾರೂ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ ವೇಗವುಳ್ಳವರು ಮಾತ್ರ ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ?" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಷಿರಾಜನು "ಇಲ್ಲವೇನು"

ನಾನು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಹಾರಿದರೂ ನನಗಿಂತ ಸಾವಿರಪಾಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓರುವ ಮಹಾ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದೇ 'ಕಾಲ' ವೆಂಬ ಸರ್ವ. ಅನುಕ್ಷೇಪವೂ ಈ ಪ್ರಸಂಚದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವರ್ಣಕಲಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರಚಂಡ ವೇಗದಿಂದ ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿದೆ..." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ರಾಜನು ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಜಹಂಸ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಡಿಸಕ್ಕನು ರಾಜನಿಗೆ ಧೈರ್ಯಬರುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡಿದ:

"...ಆ ರಾಜನೇ, ಕಾಲ ಸರ್ವವೆಂಬುದೊಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರು ಭೀತಿ ಪಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ನೀತಿವಂತನಾಗಿ, ಧರ್ಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಸರಿಪಾಲನೆ ಸಾಗಿಸುವಷ್ಟು ದಿನ ನಿನಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸು" ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಚಿತ್ರಕೂಟ ಸರ್ವತಕ್ಕೆ ಮುಕುತೋದನು.

15

[ಶಿವಪತ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟ ಸಮರಸೇನನು ಅದನ್ನವಶಾತ್ ತನ್ನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನೋಡಲು ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದನಲ್ಲ? ಅವರಿಂದ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತ ಎತ್ತ ಹೊರಟಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಶಿವಪತ್ರನ ಮುಖಾಂತರವು ಸತ್ತ ಅತನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತನನ್ನು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಎದುರಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ—]

ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಾಣವೆತ್ತುತ್ತಿರುವವರು ಯಾವನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. 'ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನಿಗೆ ಜೈ' 'ವ್ಯಾಘ್ರಮಂಡಲಕ ಜೈ' ಎಂದು ಜಯ ಜಯಾಕಾರಗಳೂ, ಕೇಕೆಗಳೂ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಇವರು ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಭಟರು. ನಾವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಹಠಾತ್ತನೆ ಧಾಳಿಮಾಡಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಯಾವುದಿಗಲೇ ಕಳುಹಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಹುಡುರಾಗಿರಿ” ಎಂದು ಸಮರಸೇನನು ತನ್ನ ಸೈನಿಕ

ರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಭಟರು ಬಿಟ್ಟಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಕೊಂಡು ಸಮರಸೇನನ ಮೇಲೂ, ಅತನ ಸೈನಿಕರ ಮೇಲೂ ಘನಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇವಸಹಿತ ಕೊಂಪಿಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಂಡೆಗಳ ಮರಿಯಲ್ಲಿ ಸೆಯುತ್ತಾ ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೊರತು ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅತನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಸಮರಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಸೈನಿಕರೂ ಸಹ ಎತ್ತಬ್ಬವಾಗಿ ಬಂಡೆಗಳ ಮರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿ

ಇಂದ ಮಾಮು

ಹೋಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಸುಮಾರು
ಐವತ್ತು ಮಂದಿ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರ
ದತ್ತನು ಆ ಕಾಳುಬಿದ್ದ ಭವನಗಳಕಡೆಗೆ
ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ.

ಸಮರಸೇನನು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ,
ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಎತ್ತ ಹೋಗುವನೋ ಎಂದು
ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವ್ಯಾಘ್ರ
ದತ್ತನ ನಡವಳಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ಆತನು ತಮ್ಮ
ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮರೆತಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾನು ಸಾಫಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು
ಸಾಫಿಸಿದವನಂತೆ ಧಿಮಾಕಿನಿಂದ ಮುಂದೆ
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಭಟರು ನಗುತ್ತಾ, ಒಬ್ಬ
ಗೊಬ್ಬರು ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಆತ
ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿವದತ್ತನಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ
ಆತನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ
ಸಮರಸೇನನಿಗುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಭಟರ
ಸಂಗಡ ಸೆರೆಯಾಳುಗಳು ಯಾರೂ ಇದ್ದಂತೆ
ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅಪೂರ್ವಶಕ್ತಿ
ಯುಳ್ಳ ಶಾಕ್ತೇಯನ ತ್ರಿಶೂಲವಿರುವ ಜಾಗ
ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು ಎಂದೆನ್ನಿ
ಸಿತು ಸಮರಸೇನನಿಗೆ.

ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಶಿಥಿಲವಾದ ಭವನಗಳ
ಕಡೆ ತನ್ನ ಸೇನೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ಆಂವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ತಾವು
ಮೋಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಈ
ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.
ಇಂತಹ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತವಕದಿಂದ ಕಾದಿದ್ದ

ಮಾಡುವೆನು. ಆ ವಾಗ್ದಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು. ಆದರೆ ಈಗ ಸೀಕೆಲ್ಡರೂ
ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಹಸವಾದ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡ
ಬೇಕಾಗುವುದು ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ
ನುಡಿದನು. “ನಾವು ಎಂತಹ ಸಾಹಸ
ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಏನು ಮಾಡ
ಬೇಕೋ ಅದನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿ” ಎಂದರು ಭಟ್ಟರು.
ಅನಂತರ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳ ಕಾತುಕತೆ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಭಟರ ಮುಂವೆ ಸವಯುಕ್ತ ವ್ಯಾಪ್ತ
ದತ್ತಮ ಇವುಕ್ತವಂತೆಯೇ ಒಂದು ಕವಿ
ತಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತು "ವ್ಯಾಪ್ತ ವೇದಾಧಿಕಾರವು
ಶ್ರಮ ಭರಿಸುವ ಶುಭದಿನ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ದೇವದ
ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ನಾಗರಾಜ

ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಈ ಕೃತಿ ಹೇಳಲು ಭಟ
ರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡವೆಂದಾಯಿತು. ಉತ್ಸಾಹ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆಮೆ ಬಹಳ ಹುರುಳು
ನಿಂದ ಆಮೆಗಳು ಭವನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು.
ಕೆಲವರು ಹಾಡೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದುಕೊಂಡು
ಪ್ರಾಚೀನ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಭಾರಿಭಾರಿ
ಶಿಲೆಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಭಟರು ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ, ದುರಾಶೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಳುಗಿ ತಮಗೆ ಒದಗಬಹುದಾದ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸದವರು. ತಿಳಿದವರಾದ ಆ ಭವನದ ಗೋಡೆಗಳು, ಸ್ತಂಭಗಳು ತುಸು ಅದುರಿದರೆ ಸಾಕು; ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಬೀಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಇದು ಯಾವಿಗೂ ತೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಮರಸೇನ. ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಅಜ್ಜೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಟರು ಯಾವ ಗೋಡೆಯೋ, ಸ್ತಂಭವೋ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಅಪತ್ತಿಗೀಡಾಗುವರೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದ ವಿಷಯವೆಂಬುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ತುಸದೂರ ನಿಂತು ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭಟರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗಾಗ ಅವನು

ಭವನದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಆತನು ಮುಂವಾಗುವ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಅರಿತರಬಹುದೆಂದು ಸಮರಸೇನನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು.

ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಬೀಕೆಂತಲೇ ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿತ್ತು. ಸಮರಸೇನನು ಈ ರೀತಿ ಊಹಿಸುತ್ತಿರಲು, ಪಳವಾರನೆ ಆ ಪಾಳುಬಿಡುವುನೆ ಏನ್ನೆಗೇ ಕುಸಿಯಿತು.

ಸ್ತಂಭಗಳ ಅಡಿ, ಗೋಡೆಗಳ ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಭಟರು ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಕ್ಷಣ ಮರಣಹೊಂದಿದರು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಪ್ರಮಾದವಿಂದ ಪಾರಾದ ಕೆಲವು ಭಟರು ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಭೀಕರಸಂಘಟನೆ ಎನೆಯಲುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಪ್ರಾಣದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೆಲವು ಭಟರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಕೊಂಚದೂರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು. ತನ್ನ ನಂಬಿಗೆಯ ಭಟರು ದುರ್ಮಾರಗಕ್ಕೆ ಈಡಾದರೂ ಸಹ ಆತನು ಕೊಂಚವಾದರೂ ಕಳವಳಪಡಲಿಲ್ಲ.

"ವ್ಯಾಘ್ರೇಶ್ವರಿಗೆ ಏನೋ ಅಪಹಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟು ಜನ ಭಟರು ಬಲಿಯಾದರು. ಇನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ" ಎಂದು ಆತನು ಉಳಿದ ಇವತ್ತು ಜನ ಭಟರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದನು.

ಭಟರು ನಡುಗುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಮಾತಿಗೆ ತಲೆ ಯಾಡಿಸಿದರು. ಆಗ ವ್ಯಾಘ್ರ ದತ್ತನು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರನಿಪ್ಪ ಒಂದು ಪರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ “ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶಾಕ್ತೀಯನ ತ್ರಿಕೂಲವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವೆನು. ಅದರ ಪ್ರಭಾವವಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾವೇ ರಾಜಾಧಿ ರಾಜರು. ನಮ್ಮ ಭಂಟರಾದ ನೀವು ಅದೃಷ್ಟ ವಂತರು. ಆ ತ್ರಿಕೂಲವಿರುವ ಸ್ಥಳ ಈ ಪರ ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಅನೆಗಳ ವನದಲ್ಲಿ, ವಿಷವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೂರನಿ ಅಂತರದಲ್ಲಿ, ಮೃತವೀರರ ಸಮಾಧಿಯ ಅಡಿ, ಗುರು ದ್ರೋಣಿಯ ಅಸ್ತಿವಂಜರದಲ್ಲಿ ಶಾಕ್ತೀಯನ ತ್ರಿಕೂಲವನ್ನು ಬಿಡುಡಲಾಗಿದೆ” ಎಂದ.

ಮರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿನಿಂತಿದ್ದ ಸಮರಸೇನನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸಿ ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಗಳಿಂದ ಕಂಪಿಸಿದನು. ಯಾವ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿ ಯುಳ್ಳ ತ್ರಿಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಾಯಾದ್ವೀಪ ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮತ್ತೆ, ಯುದ್ಧಗಳು ಸಂಭ ವಿಸುತ್ತಿವೆಯೋ ಆ ತ್ರಿಕೂಲಕ್ಕೆ ಕಡೆಗೆ ಈ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನಂತಹ ದುರುಳನ ಪಾಲಾಗು ವುದರಲ್ಲಿದೆ! ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ!

ಮುಂದಿನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಮರಸೇನನನ್ನು ಬಾಧಿಸಿತು.

ಶಿವದತ್ತನು ಏನಾದ? ಆತನಿಗೆ ತ್ರಿಕೂಲ ವಿರುವ ಸ್ಥಳ ತಿತ್ತಿದೆಯೇ? ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವಿರುವ ಆರೇ ಆರು ಜನರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರ

ದತ್ತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವೇ? ಸಮರಸೇನನು ಏನೊಂದನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸ ಲಾರದೆಕೋದನು. ಒಂದುಸಾರಿ ವ್ಯಾಘ್ರ ದತ್ತನ ಕೆಳಗೆ ಆ ತ್ರಿಕೂಲ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಆತನನ್ನು ಮರಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಕಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಟಿ ಯಿಲ್ಲದವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಏಕಾಕ್ಷಿ, ಚತುರ್ನೇತ್ರರೂ ಸಹ ಆತನ ದಾಸಾನು ದಾಸರಾಗಬೇಕಾಗುವುದು. ಮತ್ತೇನಿದೆ? ಧನರಾಶಿಯಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ನಾವೆ, ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾಗಕನ್ಯೆ ಸಹ ಆತನ ವಶ ವಾಗಲೇಬೇಕು. ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಅಪತ್ಯಮಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲವನು ಚತುರ್ನೇತ್ರನು

ಚಂದಮಾಮ

ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚತುರ್ನೇತ್ರನಿಗೆ ಈ ಪ್ರತಿ ತಿಳಿಯುವುದೆಂತು?

ನಾಗಕನ್ಯೆಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಆತನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಶತ್ರುವಂತವಾದ ತ್ರಿಶೂಲದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿವೆಯೇ? ಆ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಸಂವಾದಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ದ್ವೀಪವನ್ನು ನೂತ್ನೇ ಇಲ್ಲ, ಪ್ರವಂಚವನ್ನೇ ಜಯಿಸಬಹುದು.

ಸಮರಸೇನನು ಈ ಪರಿಯಾಗಿ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಕಂಚಿನಂತಹ ಕಂಠಕ್ಕರ ಕೇಳಿಸಿತು:

“ನಾಳೆ ಮುಸಾ ವರ್ತದಿನ. ಅನೂವಾಸ್ಯೆ ಭಾನುವಾರ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯೋಣ. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ನಾವು ಆನೆಗಳ ವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕು.”

ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನು ಈ ರೀತಿ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡ. ಭಟರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆಟ್ಟು ನಾಯಕನ ಸುತ್ತಲೂ ಚಕ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು.

ಸಮರಸೇನನಿಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ಮಾತು ಗಳಿಂದ ತುಸು ಆಶೆ ಜನಿಸಿತು. ಇನ್ನೂ ಇವು ತ್ಯಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ಅವಧಿಯಿದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿ - ಕೊನೆಗೆ ಸಂವಾದುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತನ ನೇಲೆ ಏಕಾಏಕಿ ಬಿದ್ದಾದರೂ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಸನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಭಟರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಬಹುದು.

ಒಡನೆ ಅಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಸಮರಸೇನನು ಗಿರನೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದ. ಹಾಗೆ ತಿರುಗುವಾಗ ಆತನು ಅತ್ತಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರ್ಧಸೀಳಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಷುಬ್ಧಂಭ ಭಾರಿಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಬಿದ್ದಿತು.

ಆ ವ್ಯಸಿ ಕೇಳಿದರೂಡಲೇ ಏಟುತಿಂದ ಹೆಬ್ಬಲೆಯಂತೆ ವ್ಯಾಘ್ರದತ್ತ ಗಭಾಲನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ.

ಅವನ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರಸೇನನು ಅವಿಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಾಳುಭವನದ ಕಡೆಗೇ ಹರಿಯಿತು !!

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಮುಂಬಿವಾನ್

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಷ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವನ ಹೆಸರು ಇವಾನ್. ಅವನೊಬ್ಬ ತಿಳಿಗೇಡಿ. ಅವರಿಂದ ಅವನ ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೇಳು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಓರಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡವ ರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು ತಿದ್ದಾಗ ಇವಾನನನ್ನು ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಿ ಕಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಳು.

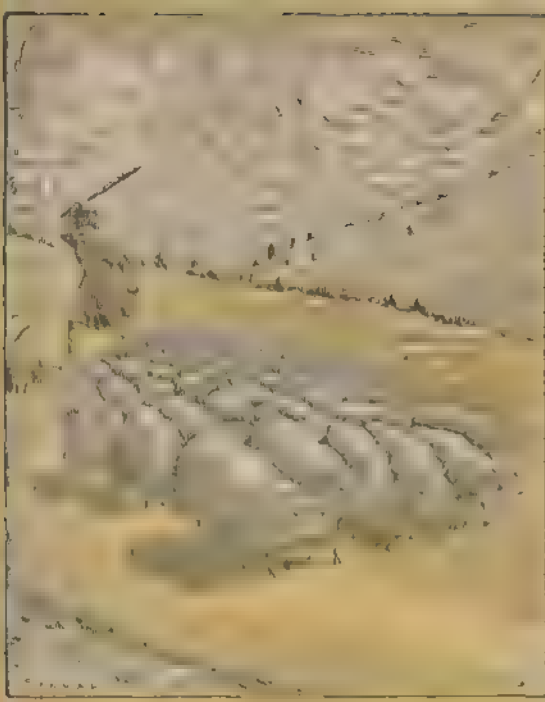
ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಕರಿಮೇಯಿಸಲು ದೂರದ ಬಯಲಿಗೆ ಹೋ ದರು. ತಾಯಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಅವನ್ನು ಒಂದು ಮಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು "ಕವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ಕೊಡು" ಎಂದು ಅವನ್ನು ಇವಾನನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಇವಾನನು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ತನ್ನ ನೆರಳು ಕಾಗೆ ಸಿತು. ತಾನು ನಡೆದರೆ ಅದೂ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ತಾನು ನಿಂತರೆ ಅದೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. "ಎಯ್, ಯಾರು ನೀನು." ಎಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು ತ್ತಿದುವೆ?" ಎಂದು ಇವಾನನು ತನ್ನ ನೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಗಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ನೆರಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ!

"ಓಹೋ, ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ರೊಟ್ಟಿ ಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಊಂ, ಒಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು" ಎಂದು ಇವಾ ನನು ಒಂದು ರೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ನೆರಳಿನ ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದನು.

ಆದರೆ ನೆರಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇವಾನ್ ಇನ್ನೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ ತೆಗೆದು ನೆರಳಿನ ಮುಂದೆ ಮೇಲೆ ಒಗೆದ. ಇನ್ನೂ ನೆರಳು ಹಿಂಬಾ ಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇವಾನನು ಒಂದೊಂದು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆಯು ತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊನೆಗೆ ಕೊನೆಯವನ್ನು ತಡೆಯ ಲಾರದೆ ಮಡಿಕೆಯನ್ನೇ ತ್ತಿ ನೆರಳಮೇಲೆ ಒಡೆದು "ಸಾಯಿ" ಎಂದು ಒಯ್ಯು, ಬರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದನು.

ಆರ್. ಕಮಲಾಕ್ಷಿ

“ಎನ್ನ ರೊಟ್ಟಿ ಏನೋ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಳು. ಅದರೆ ಈ ಶನಿ ನನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು, ಇವನ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಒಂದೊಂದೇ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಇವನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆದೆ. ಅಷ್ಟೊಂದು ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಅಸು ಸುಸುತ್ತುಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಿ” ಎಂದು ತನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಇವಳು.

ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕೋಪದಿಂದ ಇವಾನನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಏಟು ಬಿಗಿದರು. ತಾವು ನೆರೆಯ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಬರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. “ನಾವು ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅದುವರೆಗೆ ಈ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರು. ಅವುಗಳ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡ.

ಅವು ಚದುರಿಹೋಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಅವರು ಅತ್ತ ಹೋದನಂತರ ಇವಾನ್ ಕುರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ. ಅದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೇಯುತ್ತಾ ಒಂದುಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಇವಾನ್ ಒಂದು ದೊಣ್ಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಹಳದೂರ ಹೋಗಿದ್ದ ಕುರಿಗಳ ಕಾಲು ಮುರಿಮುಡಾಕಿದ. ಅಣ್ಣಂದಿರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಒಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಕುರಿಗಳ ಕಾಲುಗಳು ಮುರಿದಿವೆ. ಅವರು ಇವಾನನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಏಟು ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇವಾನನ ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇ ಅನೇಕ ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋದವು. ಇವಾನ್ ದೊಡ್ಡವನಾದ. ಅವನ ತಂದೆತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಅದರೆ ಇವಾನನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ.

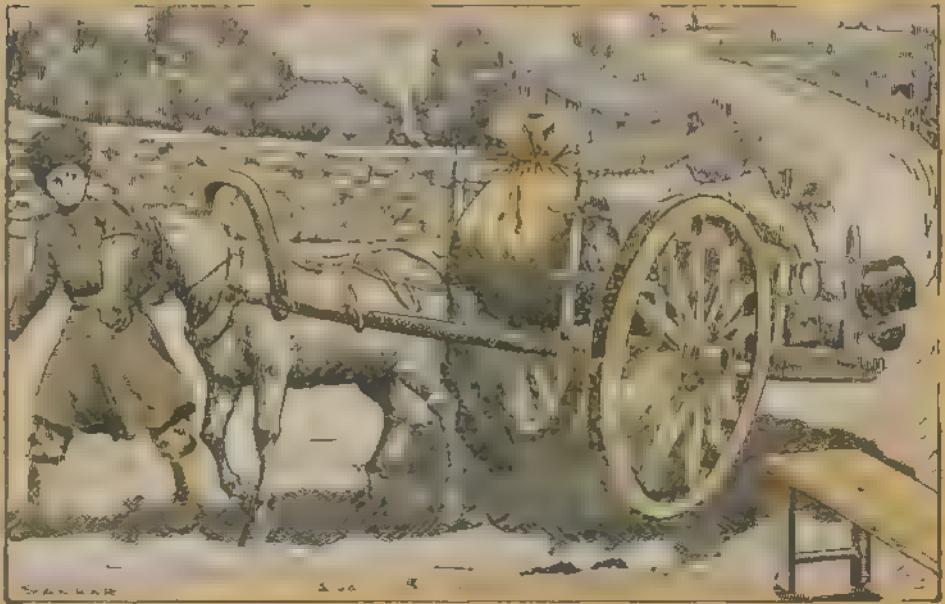
ಅಮ್ಮನೇ ಇವನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದಳು. ಒಂದುಕಡೆ ಕೂರಿಸಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ತಾನೇ ನಾವು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಿದರೆ ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು ಅಣ್ಣಂದಿರು.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಹಬ್ಬ ಸಮಾಪಿಸುತಿತ್ತು. ಮನೆಗೆ ಆಪಾರ ಸರಕು ಸಾಮಾಗ್ರಿಗಳು ಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯನ ಪಟ್ಟಿಯೊಂದು ಇವಾ ನನ ಕೈಗಿತ್ತು, ಅವುಗಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ಇವಾನ್ ಗಾಡಿಗೆ ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿ, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಒಂದು ಮೂಟೆ ಉಪ್ಪು, ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು, ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಿನ ಬೆಂಚು, ಹಲವಾರು ಕೂಡಿಕೆ ಮಡಿಕೆಗಳು. ಕಪ್ಪು ಸಾಸರಗಳು, ಒಂದು ಚೀಲದ ತುಂಬಾ ಚುಂಡ, ಸವುಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಗಾಡಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು, ಕುದುರೆ

ಆಯಾಸಗೊಂಡು ಇನ್ನೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುವಾಗಿತ್ತು. “ಓಹೋ, ಭಾರಹೆಚ್ಚಾಗಿರ ಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕುದುರೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆಯಲಾರದಾಗಿದೆ. ತುಸ ಭಾರ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಕೋದೀತು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಇವಾನ್ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಧ್ವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೆಂಚು ಬಿತ್ತು. “ಇದಕ್ಕೆ ಕುದುರಗಿರು ವಂತೆಯೇ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರೆ ಅದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರು ತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಗಾಡಿಸವಾರಿ ಬೇಕೇ? ಹೂಂ” ಎಂದು ಬೆಂಚನ್ನು ಕೆಳಗಿರಿಸಿ “ಬೇಗ ನಡೆದು ಬಾ ಮನೆಗೆ” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಯಿತ್ತು ಇವಾನ್ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದ.

ಮತ್ತೆ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋಗಲು ಕೆಲವು ಕಾಗೆಗಳು 'ಕಾ ಕಾ' ಎಂದು ಕಿರಚುತ್ತಾ ಗಾಡಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾರಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಅವುಗಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. "ಅಯ್ಯೋ ವಾಸ, ಈ ಕಾಗೆಗಳು ಹಸಿದಿರುವಂತಿದೆ" ಎಂದು ಕೊಂಡು, ಇವಾನ್ ಕಪ್ಪು, ಸಾಸರಗಳನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳ ತುಂಬಾ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ಸುರಿದು "ಕೊಬ್ಬೆ ತುಂಬಾ ತಿನ್ನಿ" ಎಂದು ಕಾಗೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ ಹೋಗಿಬೋಳಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ಇವಾನನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ 'ತ್ಸತ್ಸು, ಈ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಬೋಳು

ಗಲ್ಲು. ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ಚಳಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು" ಎಂದು ಕೊಂಡು ತಾನು ಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೋಳಾಗಿದ್ದ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೋರಲು ಹಾಕಿದ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗಲು ಒಂದು ರೂಪಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇವಾನ್ ಅದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುದುರೆಗೂ ನೀರು ಕುಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಎಷ್ಟು ಬಲವಂತವಾದರೂ ಅದು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಿರಲಿ, ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ.

'ನೀರು ಸಪ್ಪಗಿರುವುದೆಂದು ಕುದುರೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಕೊಂಡು ಇವಾನ್ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂಟೆ ಉಕ್ಕನ್ನು ದೂರಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು, "ಈಗ ಕುಡಿ" ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ. ಆಗಲೂ ಕುದುರೆ ನೀರನ್ನು ಮುಟ್ಟದಿರಲು ಇವಾನ್ ಮುನಿಸುಗೊಂಡ.

'ನಿನಗಾಗಿ ಉಪ್ಪು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸುರಿದರೂ ಕುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ. ನಿನಗಷ್ಟು ದಿನಾಕೆ?' ಎಂದು ಇವಾನ್ ಹಿಂದು ಕೋಲು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಪಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಅದು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು.

ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳು ಇನ್ನು ಬಹಳ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಂಜ ಸವರುಗಳಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ಭುಜದ

ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಮಾರ್ಗ ಹಿಡಿದ. ಅವನು ಒಂದೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬೇಲದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಾನುಗಳು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಶಬ್ದವು ಇವಾನನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ, “ಹುಚ್ಚ ಇವಾನ್, ಹುಂಬ ಇವಾನ್” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿತು.

ಇವಾನನ ಕೋಪ ಮಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೋಪದಿಂದ ಬೇಲವನ್ನು ಕಳೆದರು, ಸೇಡಿಸಿದ ಅವನು ತುಳಿದು, “ಸಾಯಿರಿ, ಸಾಯಿರಿ” ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತು, ಬರಿಗೈಯನ್ನು ಬೀಸಿಕೊಂಡೇ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ.

ಇವನ ಕತೆ ಕೇಳಿ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ “ಹೋಗೋ ಮೂಢಾ ಹೋಗು. ಮರಗಳಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ, ಕಪ್ಪು ಸಾಸರುಗಳನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಇವಾನ್ ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಹಿಡಿದ. ಮಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪು ಸಾಸರುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಗಳಿಗೆ ತೂತುಮಾಡಿ ಒಂದು

ಹಗಲನ್ನು ಆ ತೂತಿನೊಳಗೆ ತೂರಿಸಿ, ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದ, ಭೂಮಿ!

ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಆಗ್ರಹ ಪೂರಿತರಾಗಿ ಇವಾನನನ್ನು ಬಿಡಿದುಹಾಕಿದರು. ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುತರಲು ಅವರೇ ಹೊರಟರು. ಇವಾನ್ ಭೀತಿಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗಲ್ಲಾ ಯಾರೋ ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ನಗುವ ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಿತು. ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವನ ಕುತಕುತನೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ಸುಮ ನಿರೋಧ, ನಿರೋಧ ಸಹ ನನ್ನ ಗೋಳು ಹೊಯ್ಯೋಬೇಡಿ” ಎಂದ ತಿಳಿಗೇಡಿ ಇವಾನ್. ಶಬ್ದ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೊಚ್ಚಾಯಿತು. ಇವಾನನಿಗೆ ರೋಷ ಬಂತು. ಒಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಮಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ. ಅಗಲೇ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಸಾಮಾನುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು. ಇವಾನನು ನಿಜವಾಗಿ ಹುಂಬನೆಂತಲೂ, ಅವನನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂತಲೂ ಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಅಮೃತ ಭೂತಿ

ಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಆಳಿದರು. ಅವರ ಆಳಾಸದಲ್ಲಿ ಗೃಹಕಪಿಗಳೂ, ಪಂಡಿತ ಶಿಖಾನುಗಗಳೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯವೂ ಗಹನವಾದ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಹಿಂದು ದಿನ ಪಂಡಿತರ ನಡುವೆ ಹಿಂದು ಪಂಡೇಶ ತಲೆದೋರಿತು: ಧರ್ಮರಾಯನ ತಮ್ಮಂದಿರು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆತನೊಂದಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟರಾದರು. ಅರಣ್ಯವಾಸ, ಅಜ್ಞಾತ ವಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀರಾಮನ ತಮ್ಮಂದಿರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕುವರ್ಷ ನವನಾಸ ಮಾಡಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚದೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು. ಭರತನು ಕೋಸಲದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನಾದರೂ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಪಾದುಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದನೇ ಹೊರತು,

ತಾನು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಲಿಲ್ಲ. ರಾಮ ಮತ್ತು ಧರ್ಮರಾಯನ ತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಕ್ರವ್ಯಾಭಕ್ತಿಗಳು ದೊಡ್ಡವು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಉದ್ಭವಿಸಿತು.

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಧರ್ಮರಾಯನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ, ಕೆಲವರು ರಾಮನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ ವಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅವರ ವಾದವಿವಾದಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಗೆಹರಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರು ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವಂತೆ ಕೋರಿದರು. ಆಗ ರಾಯರು,

“ಶ್ರೀರಾಮನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಶ್ರೀರಾಮನಿ ಗಿಂತಲೂ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಮಿಗಿಲಾದವ ರಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅಣ್ಣನ ಮೇಲೆ ಆಧಾರ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಧರ್ಮರಾಯನ ತಮ್ಮಂದಿರು ಅನೇಕಾನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಸಹ ಆತನಿಗಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ತ್ಯಾಗಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ನಾನಾ ಕಷ್ಟ

ಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅದುದರಿಂದ
ಧರ್ಮರಾಯನ ತಮ್ಮಂದಿರ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳು
ಹಿರಿಯವು” ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಇದೇವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಾ, ರಾಯರಿಗೆ
ಚಾಮರವನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಗಸ ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ
“ಈ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಸಹ ದೇವರಿಗೆ
ಪಾಂಡವರಲ್ಲೇ ವಕ್ಷಪಾತ” ಎಂದ. ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರು ಭಾರತದ ಕೃಷ್ಣನ
ಅವತಾರವೆಂದು ಅವನು ಸೂಚಿಸಿದ.

ರಾಯರು ಅಗಸನ ಚಮತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ
ದೂಗಿ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ತಿಮ್ಮರಸ
ನೊಂದಿಗೆ “ನಮ್ಮ ಅಗಸನಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ
ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ” ಎಂದರು. ಕೂಡಲೇ
ಅಗಸನು “ನನಗೆ ವತ್ತೇನೂ ಬೇಡ ದೇವರ
ಕೋಟಿ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ” ಎಂದ.

ತಿಮ್ಮರಸನು ಚಕಿತನಾದನು. ಅಗಸನನ್ನು
ವಿಕಾಂತವಾಗಿ ಕರೆದು “ಲೋ, ಇನ್ನೇ
ನಾದರೂ ಕೋರಿಕೋ. ಕೂಡಲೇ ಕೊಡು
ವೆನು” ಎಂದ. ಅಗಸನು ವಿನಯವಾಗಿ
“ನನಗೆ ಇನ್ನಾವಕೋರಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲವ್ಯಾವಿ.”

ಎಂದ. ಅಗಸನಿಗೆ ಕೋಟಿ ಕೊಡುವುದೆಂತು?
ಹೀಗೆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವಿವಗಳು ಕಳೆ
ದವು. ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲವು ಜನ ಕೃಷ್ಣಾತೀರ
ನಿವಾಸಿಗಳು ಅರಮನೆಗೆ ಯಾವುದೋ
ಕಾರ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದರು. ತಿಮ್ಮರಸನಿಗೆ
ಅನೇಕರೊಬ್ಬನು ‘ದೇವರಕೋಟಿ’ ಎಂಬ
ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಂದನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದು
ಕೃಷ್ಣಾನದಿಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು
ಕುಗ್ರಾಮವೆಂದೂ ತಿಳಿಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ತಿಮ್ಮರಸನು ಅಗಸನನ್ನು ಕರೆ
ಯಿಸಿ “ಲೋ, ನಿನಗೆ ದೇವರಕೋಟಿಯನ್ನು
ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇಂದೇ
ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೊಂಡು. ಅದು ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ
ಉತ್ತರಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಇದೋ ಫರ್ಮಾನು.
ಶಿಗದುಕೊಂಡು ಹೋಗು” ಎಂದರು.

ಅಗಸನ ಮುಖ ಸೆಟ್ಟಾಯಿತು. ರಾಯರ
ಕೋಟಿ ತನಗೆ ಕೊಡುವರೆಂದು ಅವನು ಆಶೆ
ಯಿಂದಿದ್ದ. ಆ ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಯಾದುದೇ ಅಲ್ಲದೆ
ಅಸಾನದಲ್ಲಿರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸಹ
ಅವನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು.

ಮೂರು ವಜ್ರಗಳು

ಬಿಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ವಿದರ್ಭ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ, ದರೋಡೆಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಇನ್ನೂ ಯುವಕ, ಉತ್ಸಾಹವಂತ. ಬೇಕಷ್ಟೆಂದು ರಾಜ ಭಟರು, ರಕ್ಷಕಭಟರು, ತಳವಾರರು, ದಂಡನಾಯಕರು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಚೋರರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಶಕ್ತ ರಾಗಿರುವುದು ಆತನಿಗೆ ಸೋಜಿಗವೆನಿಸಿತು.

ವಿಸಮೋದಂತೆ ಕಲ್ಯಾಣಗಳು ಕನಿಮೆ ಯಾಗುವ ಬದಲು ಕೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಬೇಕೆಂದು ರಾಜನು ಯಾರೋ ಪ್ರಯಾಣಕನಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜಧಾನಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಗಾವುದ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡನು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಭಾರಿ ಅರಳಿ ಮರವಿತ್ತು. ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಆ ಊರಿನ ಹಿರಿಯರು ಕೆಲ ವರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮಾತುಕತೆಯಾಡು

ತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಯಾಣಕನ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ್ದ ರಾಜನೂ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, “ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ, ದರೋಡೆಗಳು ವಿಪರೀತವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವಾಸ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವಿರೋ ನಾಕಾಣೆ” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

“ಹಣವಂತರಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವೇನೇ ಕೊರತು ನಮಗೇತರ ಭಯ ತನ್ನಾ. ಅರಮನೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಂದೋ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದರು.”

“ನಿರಾ ಕಲ್ಯಾಣಗಳು ನಡೆದರೂ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯ ಕರವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಲ್ಯಾಣ ತುಂಬಾ ಹುಷಾರಬೇಕು” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಭಾರಿ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಅರಮನೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಸಿಗದಿರಲು ಇದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ಕಾರಣ ಬೇಕೇ?” ಎಂದ ನೊಬ್ಬ ಮುದುಕ. “ಸ್ವಲ್ಪ ಕಲ್ಯಾಣವೆಂದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಅಭಿಮಾನ?” ಎಂದು

ರಾಜನು ಸೋಜಿಗದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ಅವರು ಭಾರಿ ಕಳ್ಳರಂತೆ ನೀತಿಬಾಹಿರರಲ್ಲ; ಋಜು ಮಾರ್ಗದವರು, ಸರಳ ಜೀವಿಗಳು” ಎಂದು ವೃದ್ಧನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ.

ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸ ವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ಸ್ಥಿಂತೆಯಿಂದ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಇರುವರೋ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಾತ ನಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜನು ಅತನ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ “ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ಪರದೇಸಿ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯವಾಗಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಜೀವಿಸಲು ಬಂದೆ. ನನಗೆ ಆ ವಿಷ್ಣು ತಿಳಿಯದು. ನೀವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಿರಾ?” ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನು ಕಳ್ಳನೆಂದು ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದೆ?” ಅತನು ಅಕ್ಷಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

“ನಾನೂ ಸಹ ಕಳ್ಳನೇ ಆದುದರಿಂದ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದ ರಾಜ. “ಬೇಷ್. ನೀನು ನೀತಿಯನ್ನು ಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದೆಯಾದರೆ ಬಹಳ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವೆ” ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

“ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಳೆವುದಾದರೆ ಕಳೆದೋಯ್ಯಿರಿ. ತರುವಾಯ ನನ್ನ ಗೊಡವೆ ನಾನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದ ರಾಜ. “ಹಾಗಾದರೆ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅರಮನೆ ಖಜಾನೆಗೆ ಕಳ್ಳತನ

ಕೋಣ. ಸರಿಯೋ?” ಎಂದು ಕಳ್ಳ ಕೇಳಿದ. “ಅದು ಅಪಾಯಕರವಲ್ಲವೆ? ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಕಸ್ತುಕಾಕುವುದು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೋರುವುದು.”

“ಜೆ, ಜೆ. ನೀನೆಲ್ಲೋ ಗಡಕಳ್ಳನಿರಬೇಕು. ಇವು ಸಣ್ಣ ಕಳ್ಳರು. ಆದರಿಂದ ಸಿರಿವಂತರನ್ನೇ ದೋಚುವೆವು” ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

ಕತ್ತಲಾದಕೂಡಲೇ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಟು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. “ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪಾಲು ಎಷ್ಟು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. “ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಮಭಾಗ” ಎಂದ ಕಳ್ಳ. “ನನಗಿಂತಲೂ ಅನುಭವಸ್ಥರು ನೀವು. ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಲ್ಲುವುದು ನ್ಯಾಯ.

ನನಗೆ ಕಡಿಮೆ ಭಾಗ ಸಾಕು" ಎಂದ ರಾಜ.
 "ಹಾಗಲ್ಲ. ನಾವು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ
 ಒಂದೇ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವರು. ಆದುದರಿಂದ
 ಕಳೆದು ನಾಡಿನ ಮಾಲನ್ನು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ
 ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನ್ಯಾಯ"

ಕಳ್ಳನ ಸ್ವಾಮ್ಯಬುದ್ಧಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿ
 "ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಸಂಬುಷವಾದರೂ ಹೇಗೆ?"
 ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪನ್ನು ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ
 ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ!" ಎಂದ ಕಳ್ಳ.

ಯಾರಕ್ಕೋ ಬೀಳವಂತೆ ಕಳ್ಳ ರಾಜ
 ನನ್ನು ಖಜಾನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.
 ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು
 ಭಾರಿ ವಜ್ರಗಳಿದ್ದವು.

"ಮೂರು ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ
 ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ
 ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೂರ
 ನೆಯದನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ಈ
 ಒಂದು ವಜ್ರವನ್ನು ನಿಮ್ಮೊರಲಿ ಮಾರಿದೆ
 ಯಾದರೆ, ನೀನು ಜೀವಿಸಿರುವಷ್ಟುದಿನ ಸುಖ
 ವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯಬಹುದು" ಎಂದ ಕಳ್ಳ.
 ಮತ್ತೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟದೆ ಅವರು
 ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ರಾಜನು ಕಳ್ಳನ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಅವನ
 ಪಡೆದು ತನ್ನ ಆರಮನೆಗೆ ಒಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವವೇ ಪಹರಿಯವರು ಧನಾ
 ಗಾರಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಕನ್ನಹಾಕಿರುವುದನ್ನು
 ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಂತ್ರಿ ಧನಾ

ಗಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ವಜ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಳೆದುಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ಮೂರನೆಯದನ್ನು ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಅಪಹರಿಸಿದರೆಂದು ವರದಿ ಮಾಡಿದನು.

ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಇಂತಹ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕರೆಮುಖದ ಕಳ್ಳತನ ಬಯಲಾಗುವುದೆಂದು ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪೇಳಿದ. ರಾಜಭಟ್ಟರು ಹೋಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

“ಆಯ್ಯಾ, ನಾನೂ ಮತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಹಾರಾಜರ ವಿಜಾನೆಯಿಂದ ಎರಡು ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ, ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ವಜ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ಮೂರನೆಯದನ್ನು ನಾವು ಮುಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇದೋ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ವಜ್ರ” ಎಂದು ಕಳ್ಳನು ತನ್ನ ಜೋಬಿನಿಂದ ಒಂದು ವಜ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅರಸನ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

“ಇವನೇ ಮಿಕ್ಕಿರತು ವಜ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುರಬೇಕು. ಇವನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿ

ಬಿಡಬೇಕು ಮಹಾಪ್ರಭೂ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ಅವಸರ ಪಡಬೇಡಿ. ಇವನೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ ಜೋರನನ್ನು ನಾನು ಹಿಡಿದೆ. ಅವನೂ ಅಪಹರಿಸಿದ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ವಜ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಇದೋ ಆ ವಜ್ರ” ಎಂದು ರಾಜನು ತನ್ನ ಕಿವಿಯಿಂದ ಎರಡನೆ ವಜ್ರವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಮೂರನೇ ವಜ್ರವನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನನಗೊಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳೇಕೆ? ಮೂರನೇ ವಜ್ರ ಸಿಮ್ಮ ಕಿಸೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು ನೋಡಿ” ಎಂದ ರಾಜ.

ಮಂತ್ರಿ ಮರು ಮಾತನಾಡದೆ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೈಯಿಂದ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರನೇ ವಜ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅರಸನ ಮುಂದಿಟ್ಟ.

ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ, ಮಂತ್ರಿಯ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು.

ಸುಳ್ಳಿನನ್ನರ್ದೇಕ

ಹಿಂದೆ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಯಶೋವರ್ಧನ ನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ವ್ಯಾಪಾರ ತುಂಬಾ ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಆಡಳಿತ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಸೀಕ್ಷಿತ ವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳ ನೆನಪು ಬೇಕು. ವಾಣಿಜ್ಯದಿಂದ ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯದ ವರ್ತಕರು ಆಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಲು ಚತುರರಾದ ರಾಜಕಾರಣಿವಟುಗಳ ರಾಯಭಾರಿ ತಂಡವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಸುಳ್ಳಾಡಿ, ಹೊರಗಿನವರನ್ನೂ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುವವನೇ ರಾಯಭಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನು.

ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಯಶೋವರ್ಧನ ನೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದ. ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಭಿಕರ ಮಧ್ಯೆ ಸುಳ್ಳಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಇಟ್ಟು, “ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಚಮತ್ಕಾರವಾದ ಸುಳ್ಳಾಡುವಾತನಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡುವೆನು. ಮತ್ತು ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ.

ಸಭಿಕರು ಬೆಕ್ಕಸಬೆರಗಾದರು. ಒಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಮಹಾರಾಜರೇ, ನನ್ನ ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾರಿ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನೂ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡ” ಎಂದ. “ಬಾಲ್ಯದೇರಿಮಿಂದ ಮೂಡಲನ್ನು ಪಡವಲೆಂತಲೂ, ಪಡವಲನ್ನು ನೂಡಲೆಂತಲೂ, ಅಕ್ಷಮಯಕಾಲವನ್ನು ಉದಯಕಾಲವೆಂತಲೂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡಿರಬೇಕು” ಎಂದು ರಾಜನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ.

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಿಸಿಲುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನ ಕಾವನ್ನು ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿ, ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ

ಇನ್ನೊಬ್ಬನೆಂದು "ಮಹಾರಾಜ, ನಮ್ಮ ವಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತಲೆಕೆಳಗಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವರು, ಬಾಯಿಂದ ಲಾಲಿಸುವರು, ಮೂಗಿನ ಮೂಲಕ ನೋಡುವರು, ಕಿವಿಯಿಂದ ತಿನ್ನುವರು" ಎಂದ. "ಆದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ ಏನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲಾರದಾದನು.

ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೋ ಜನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿಯೂ, ಚಮತ್ಕಾರಕತೆವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ಇಂತಹವನ್ನು ರಾಯಭಾರಿಗಳಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಗೆಗೀಡಾಗುವುದೆಂದು ರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿದ.

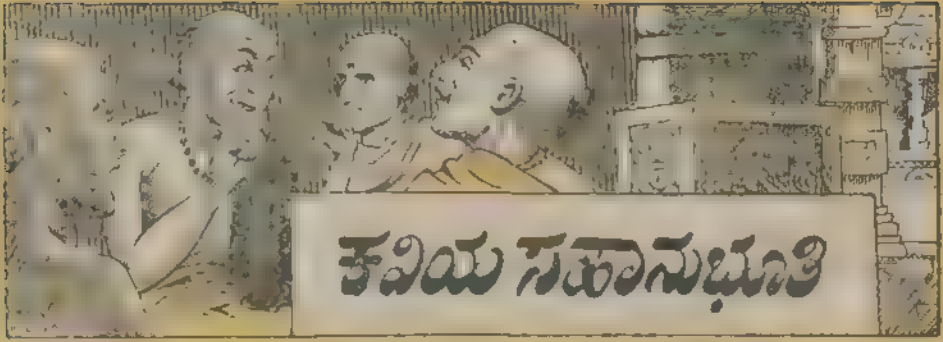
ರಾಜನು ದೀರ್ಘಾಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು "ನನ್ನ ಪಿತ್ತಾಧಿಪವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಅಕ್ರ

ಮಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಅದನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳುಗಾರರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನ್ಯಾಕ್ರಾಂತ ಮಾಡಲೆಣಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ರಾಜನು ದಿಘ್ಘಮೆಗೊಂಡನು. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಶಿರಾಜ್ಯ ತನ್ನ ಪಿತ್ತಾ ತಪ್ಪಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿದ್ದುದಾದರೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಂಘಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಸಿರುವನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಇದೇ ಚಮತ್ಕಾರವೂರಿತವಾದ ಸುಳ್ಳು. ರಾಜನು ತನ್ನ ಆಸನದಿಂದ ಎದ್ದು "ಭೇಷ್, ನೀನೇ ಗೆಡ್ಡೆ" ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿತ್ತನು.

ತರುವಾಯ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಶಿರಾಜನ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಕಾಶಿರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರಗಣಕ್ಕೆ ಅಧಿಸ್ತಿಯಾಗಿ, ರಾಯಭಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಯುಭೇರಿ ಹೊಡೆದನು.

ಕವಿಯ ಸಹಾನುಭೂತಿ

ಕವಿತ್ವವೆಂದರೆ ಕವಿ ನಮಿಸುವ ಭೋಜ ರಾಜನ ಸಂವಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ, ಪಂಡಿತರ ಹೊರತು ಅನ್ಯರಿಗೆ ರಾಜಾದರಣೆ ಲಭಿಸು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈದಕಾಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಗುಚಿ ಸಂಕದವರೂ ಸಹ ತಿಂಡಿಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿತು. ಕಲವರು ನೇದಾ ಧ್ಯಯನ ಪರವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಗಾ ದರೂ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಭೋಜ ರಾಜನಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಬಹುಮಾನ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಕೊರೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಭೋಜರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಯಾಚ ನೆಗೆ ಹೋದರೂ ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲ್ಲೇ ಯಾಚಿ ಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಶ್ಲೋಕ ರಚಿಸಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಧಾರಾ ನಗರದ ಭ.ವನೇಶ್ವರಿ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಯಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸಾಲಿಗೆ ಎಂಟು ಅಕ್ಷರಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಸಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಶ್ಲೋಕ

ವಾಗುವದೆಂಬ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ವಿಷಯ ಎಷ್ಟು ಅಶೋಚಿಸಿದರೂ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದ. ಭೋಜನ ಸಮಸ್ಯೆ.

“ಭೋಜನಂ ದೇಹ ರಾಜೇಂದ್ರಾ” ಎಂದು ಕೇಳೋಣವೆಂದು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೆಂದ. “ಭೇಷ್, ಸೋಗುಸಾಗಿದೆ” ಎಂದರು ಉಳಿದವರು. ಶ್ಲೋಕದ ಒಂದು ಪಾದ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಪಾದ ಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು.

“ರಾಜನನ್ನು ಭೋಜನವಿಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ತುಪ್ಪ, ಕೊನ್ನೆ ಹಾಕುವಂತೆ ಕೇಳುವುದು ನನಗೆ ಉಚಿತವೆನಿಸುವುದು. “ಘೃತಸೂಪ ಸಮನ್ವಿತಂ” ಎಂದು ಸೇರಿ ಸೋಣ” ಎಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿಸ್ತ. “ಭೇಷ್ ತುಂಬಾ ಸೋಗುಸಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರು ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು.

“ಭೋಜನಂ ದೇಹರಾಜೇಂದ್ರಾ ಘೃತಸೂಪ ಸಮನ್ವಿತಂ”

ಕೆ. ಕೆ. ರಾವು

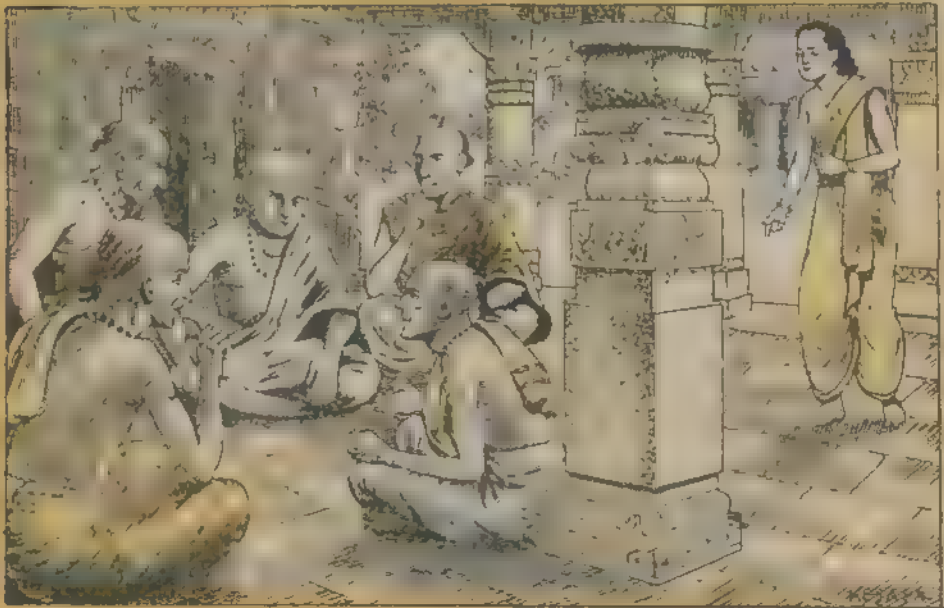
ಅರ್ಧ ಶ್ಲೋಕ ಮುಗಿದಂತಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಅರ್ಧ ಮಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೇನನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೋ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಶೋವ್ಣೆ ಮತ್ತು ತುಪ್ಪದ ಉಟವನ್ನು ಎರಡು ಪಾದಗಳಲ್ಲೇ ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವರು. ಉಳಿದೆರಡು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದಾದರೂ ಏನನ್ನು ?

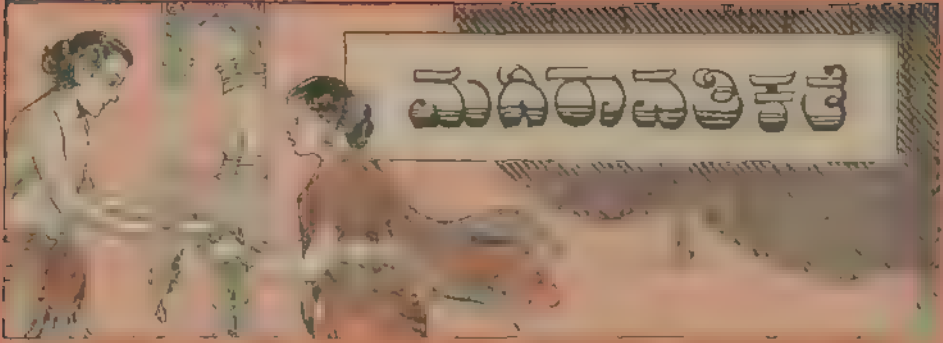
ಈ ಸಟಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಗೆ ಹರಿಯದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ತಾಪತ್ರಿಯ ವಹಾತ್ತಿರುವಾಗ ಮಹಾ ಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ಶ್ಲೋಕವ ಪಾದಗಳು ಎರಡು ಕುದುರಿ ಮುತ್ತಂಡು ಕುದುಂದೆ ಓದ್ವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ನೋಡಿ "ಅಯ್ಯೋ" ಅನ್ನಿಸಿತು ಕಾಳಿದಾಸನಿಗೆ. ಅವರು ರಚಿಸಿದ

ಕವಿತ್ವಕ್ಕೆ ಭೋಜರಾಜನು ಒಂದು ಕವಡಿ ಸಹ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದ.

"ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಉಳಿದೆರಡು ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವೆನು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಬಹುಮಾನ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾಳಿದಾಸ.

"ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೇವರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ. ಉಳಿದೆರಡು ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಬರೆದುಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವೆವು" ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ನೀವೀಗ "ಭೋಜ ಭೂಸತಿಯನ್ನು ತುಪ್ಪ ಶೋವ್ಣೆ"

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಯಶೋವಂತನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆತನ ಮಗನ ಹೆಸರು ಶಶಿಭೂಷಣ. ಶಶಿ ಭೂಷಣನು ತುಂಬಾ ಅಂದಗಾರನೂ, ಸುಗುಣೆಯೂ ಆಗಿದ್ದನು. ಇವನು ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವಾಗ ವಿಜಯಸೇನನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಮಾರನ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಸ ವಿಜಯಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ತಂಗಿ ಮದಿರಾವತಿ ಗುರುಗಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು. ಆಕೆಯೂ ಆಸಾಧಾರಣ ಅಂದ ಗಾತಿ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಶಶಿಭೂಷಣನಿಗೆ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನುರಾಗ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಮದಿರಾವತಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಶಶಿ ಭೂಷಣನನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಾ ಗೌರವವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು. ಶಶಿ ಭೂಷಣನನ್ನು ಒಂದು ಸಲ ಮನೆಗೆ ಕರೆತರುವಂತೆ ತಾಯಿ ವಿಜಯಸೇನನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಮರುದಿನ ಶಶಿಭೂಷಣನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆ ತಂದ ವಿಜಯಸೇನ. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆ

ಯೊಂದಿಗೇನೋ ಮಾತನಾಡಲು ಆಕಸಾತ್ ಒಳಗೆ ಕೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆಗ ಮದಿರಾವತಿಯ ಗಲತಿಯಾದ ಧಾತ್ರಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಶಿಭೂಷಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಹೂವಿನ ಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, "ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಸವಿ ಮದಿರಾವತಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನಮಗಾಗಿಸಿದ್ದು ಗೊಳಿಸಿರುವಳು, ಸ್ವೀಕರಿಸಿ" ಎಂದಳು.

"ನಿನ್ನ ಸವಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟೇನು ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಾ?" ಎಂದ ಶಶಿಭೂಷಣ ಧಾತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಶಶಿಭೂಷಣ ಮದಿರಾವತಿಯರು ಸರಸ್ವರ ಮಾತನಾಡ ಕೊಡಗಿದರು. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಸ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯುವಕನು ಬಂದು ಮದಿರಾವತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯ ತಂದೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ತನ್ನ ಮಗಳು ಮತ್ತೋರ್ವನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂಬ

ರಲು, ಪರದೇಶಿ ಸೋಮದತ್ತನು ಆಕೆಯನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿವೆ ಜನರ
ಬಳಿ ತಂದುಬಿಟ್ಟನು.

ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಯುವಕನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಧಾತ್ರಿಯು ಹವಣಿಸಿದಳು.
ಆದರೆ ಆ ಮದುವೆ ಆನೆ ಈಗ ಜನರನ್ನೇಳೆ
ನುಗ್ಗಿತು. ಜನಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚದುರಿದರು.
ಸೋಮದತ್ತನೂ ಓಡಿ ಹೋದನು. ಧಾತ್ರಿ
ಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ವಿಷದವನ್ನು ತಿಳಿದು
ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆತನು
ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ಆಕೆ ಕಾಣಿಸ
ಲಿಲ್ಲ. ಮದಿರಾವತಿಯು ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆ
ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ತಾನು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ಯುವತಿ
ಯಾರೋ, ಆಕೆಯ ಹೆಸರೇನೋ ಸೋಮ
ದತ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುವ
ತನಕ ನಿಜವಾದರೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಹಾಗೇ
ಬಹಳಮೂರ ನಡೆದನು.

ಹಾಗೆ ನಡೆದು ನಡೆದು ಅಮ್ಮನವರ
ದೇವಾಲಯದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆತ
ನಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಲದಮರಕ್ಕೆ ನೇತಾಡು
ತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನ ಶರೀರ ಕಾಣಿಸಿತು.
ಆತನು ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಶರೀರ
ವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಶರೀರವು
ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಾಣವಿತ್ತು.
ಸೋಮದತ್ತನು ಶರೀರವು ಸಕಲ
ಉಪಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ.

ಕೊಂಚಮೊತ್ತಿಗೆ ಶಶಿಭೂಷಣನಿಗೆ ಅರಿ
ವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು
ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಸೋಮದತ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ
“ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇಕೆ ಸಿವ ದಯಾಮಯ
ನಾದ ನೀನು ಯಾರಪ್ಪ?” ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಕಾಪಾ
ಡಿದೆ? ನನ್ನವಳು ನಿರಪರಾಧವಾದುದು”
ಎಂದು ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ಸೋಮದತ್ತನು
“ಹುಚ್ಚನೇ, ಇದೇನೋ ನಿನ್ನ ಪಾಪವೇ?
ಫೈರ್‌ವೇರ್‌ಕಯ್ಯಾ ಬಾಳುವೆಯಲ್ಲ. ನಾನೂ
ನಿನ್ನಂತೆ ಒಬ್ಬ ಕಸೈಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವೆನು.
ಅಕೆಯಾರೋ, ಎಲ್ಲಿರುವಳೋ ತಿಳಿಯದೆ
ಹುಡುಕಾಡತೊಡಗಿರುವೆನು” ಎಂದು ತನ್ನ
ಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಇವರಿಬ್ಬರು ಈ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಕತೆಗಳನ್ನು
ವಿನಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ
ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು.

“ಅಗೋ, ಮದುವಾತಿ ಕಾಮದೇವನನ್ನು
ಪೂಜಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ” ಎಂದ ಶಶಿ
ಭೂಷಣ. “ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ದೇವಾ
ಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದೆ ಅವಿತಿಟ್ಟು
ಕೊಳ್ಳೋಣ ನಡಿ. ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಾವ
ದಾದರೂ ಉಪಾಯ ಹೋಯಬಹುದು”
ಎಂದ ಸೋಮದತ್ತ.

ಇಬ್ಬರೂ ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡ ಕೊಂಚ ಸಮಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮದುವಾ
ತಿ ತನ್ನ ಜೊತೆಗಾತಿಯರೊಂದಿಗೆ ದೇವಾ
ಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ಉಳಿದವರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಗುಡಿಯ ಹೊರಗಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಾನೋರ್ವಳೇ
ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿ
ಅಗಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು. ಬಳಿಕ,

“ಹಿ, ಕಾಮದೇವಾ, ನಾನು ಒಬ್ಬನನ್ನು
ಪ್ರೇಮಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಏಕೆ ಮಮನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವೆ?
ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಸರಸೇರದಿದ್ದರೆ
ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಶಶಿ
ಭೂಷಣನ ಸತಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು,
ತಂದೆಯೇ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಮೇಲು
ಮುಸುಕನ್ನು ಕೊರಳಿನ ಸುತ್ತಾ ಬಿಗಿದು
ನೇಗು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ವಿಗ್ನಳಾದಳು.
ಆಗ ಶಶಿಭೂಷಣನು ವಿಗ್ರಹದ ಹಿಂಭಾಗ

ದಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದು ಅಕೆಯನ್ನು ತಡೆ
ಹಿಡಿದನು. ಸೋಮದತ್ತನೂ ಹೊರ ಬಂದು
“ಮಾತನಾಡಲು ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ.
ಮುಖ್ಯ ಮುಸುಕತೊಡಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಳಿಗೆ
ನನ್ನ ಒಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅಕೆಯನ್ನು
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಯಾವುದಾದರೂ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ
ಹೋರಾಡು. ನಾನು ಈಕೆಯ ಉಡುಪನ್ನು
ಧರಿಸಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು
ಉಪಾಯ ಹೇಳಿದನು ಸೋಮದತ್ತ.

ಸೋಮದತ್ತನು ಮದಿರಾವತಿಯ ಮದು
ವೆಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮುಸು
ಕೆಳೆದು ಮುಖ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಅಗಳಿ ತೆಗೆದು ಹೊರಬಿದ್ದ. ಜೊತೆಗಾತಿಯರು
ಮದಿರಾವತಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ,

ಹಾಡುತ್ತಾ ತಾಳಮೇಳಗಳೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರು
ಗಿದರು. ಅವರು ಅತ್ತ ಹೊರಟ ಕೂಡಲೇ
ಪುರುಷ ವೇಷಧಾರಿ ಮದಿರಾವತಿ ಮತ್ತು
ಶಶಿಧೂಷಣರು ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ
ಯೆಲ್ಲಾ ನಡೆದು ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ
ಅವರಿಬ್ಬರವೆಂಬ ಊರನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.
ಅಲ್ಲಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆ
ಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ನೀಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು
ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಇತ್ತ ಮದಿರಾವತಿ ವೇಷವರ್ಧನ ಸೋಮ
ದತ್ತನು ಮದುವೆಯ ಮನೆಗೆ ಒರವ ವೇಳೆಗೆ
ಧಾತ್ರಿ ಶಂಖಪ್ರದ ನವಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ದಳು. ತನಗೆ ಉಂಟಾದ ಅನುಭವವನ್ನು
ಪ್ರಿಯಸಖೆಗೆ ಹೇಳಲು ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಅದಕಾರಣ ಧಾತ್ರಿ ಮದಿಗಾವತಿಯ ಶೋಳು ಹಿಡಿದು “ಸಖಿ, ನಿನೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಹೇಳುವೆನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಈಕಡೆಬಾ.” ಎಂದು ಹಿಂದೂ ಕೋರಡಿಗೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಮುಸುಕಿನ ಮೂಲಕ ಧಾತ್ರಿ ಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಸೋಮದತ್ತನು ಅವಾ ಕ್ಷಾದನು. “ನಾನು ಕನಸುಗಾಣುತ್ತಿರು ವೆನೇ?” ಎಂದು ತನಗೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು.

“ಸಖಿ, ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದವನು ಪತಿ ಯಾಗುವನು. ನಿನ್ನ ತಳಮುಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿ ನೆನ್ನ ಬಾಳೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಅಭಾಗ್ಯವತಿ. ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿರುವೆನು. ಆದರೆ ಆತನು ಯಾರೋ, ಹೆಸರೇನೋ, ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಒಂದನ್ನೂ ತಿಳಿಯೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ನೀನು ಮತ್ತೆ ನೋಡಬಹುದು. ನನಗೆ ಆದೂಇಲ್ಲ” ಎಂದು ಧಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು.

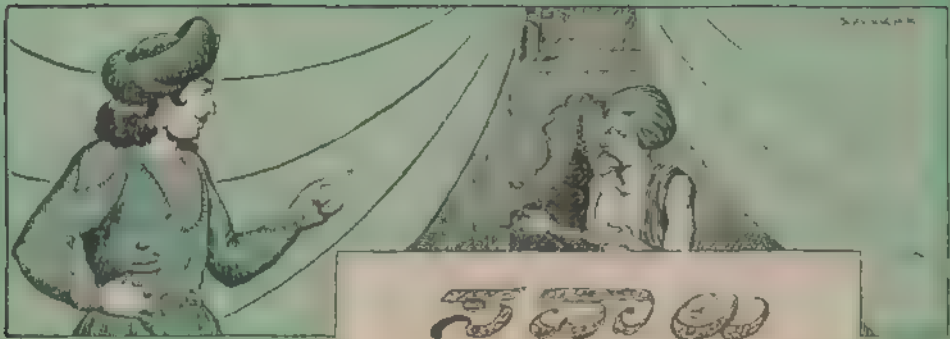
ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಸೋಮದತ್ತನಿಗೆ ವರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಧಾತ್ರಿ ಮಾತು

ಮುಗಿಸಿದವಂತರ ತನ್ನ ಮುಸುಕನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿಸಿದನು. ಧಾತ್ರಿಯ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮಿತಿಮಿಲ್ಲ. ಸೋಮದತ್ತನು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ, ಮದಿಗಾವತಿ ಶಶಿಭೂಷಣನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಹೋದಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಧಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನಂಬದಾಳು.

“ನಾವು ಹೀಗೆ ಕತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ನಾವೂ ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾದಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗು ವೆವ್ವ. ಪಲಾಯನಮಾಡುವ ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸು” ಎಂದ ಸೋಮದತ್ತ.

ಧಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಅಭರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಟೆ ಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಿತ್ತಲಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸೋಮ ದತ್ತನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊರಬಿದ್ದಳು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ, ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಊರಾಚೆ ಸೇರಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನ ಹೀಗೇ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ಆಗ್ರಹಾರವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖ ವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗದೆ ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇರಿದನು. ರಾಜನು ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, 'ನಿನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವೇಗವಾದುದು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಲವುಳ್ಳದ್ದು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೆತ್ತಗಿರುವುದು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿರುವುದು ಯಾವುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಾಳೆಯೊಳಗಾಗಿ ಉತ್ತರಹೇಳಿದೆಯಾದರೆ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವೆನು' ಎಂದ.

ಬಡವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕುತ್ತಾ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ.

ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ಮಗಳು ತಂದೆಯ ಮಾನದ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ಬಡವ ಎಲ್ಲಿವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟನು. ಮಗಳು ನಗುತ್ತ "ಹುಸ್, ಇದಕ್ಕೇಳಿ

ಇಷ್ಟು ಗಾಬರಿಬೀಳುವಿರಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ವೇಗವಾದುದು ಗಾಳಿ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಲವಾದುದು ಭೂಮಿ; ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಬಲವೀಯುವುದು ಭೂಮಿ ತಾಯಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೆತ್ತಗಿರುವುದು ಕೈ; ಹಂಸತಾಲಿಕಾತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವಾತನೂ ಸಹ ಕೈ ಮಡಚಿ ತಲೆಯ ಕೆಳಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿರುವುದು ನಿದ್ರೆ. ಬೇರೆ ಏತರಿಂದಲೂ ನಿವಾರಣೆಯಾಗದ ದುಃಖ, ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು.

ಈ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ಆ ಬಡವನು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿ ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನು ಹಾಕಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಜವಾಬು ಹೇಳಿದ.

"ಈ ಉತ್ತರಗಳು ನಿನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದೋ, ಇಲ್ಲ ಬೇರೆಯಾರಾದರೂ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದರೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ. "ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷದ ನನ್ನ ಪುತ್ರಿ ಹೇಳಿದಳು"

ಎಂದು ಆ ಬಡವ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳಿದ. ರಾಜನು ಆತ್ಮಯೋಗವೊಂದಿ “ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಆಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತಳೇ? ಈ ಎಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಾಳೆ ಯೋಗವಾಗಿ ನನಗೊಂದು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ನೀಯುವಂತೆ ತಿಳಿಸು” ಎಂದು ಗೇಣುಪ್ಪದ ಎಳೆಯೊಂದನ್ನು ಆ ಬಡವನ ಕೈಗೆಕೊಟ್ಟ ರಾಜ.

ಬಡವನು ಹತಾಶನಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ತಂದೆಯನ್ನು ಕೂಡಿ ಮಗಳು “ಎನಪ್ಪಾ, ರಾಜರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಯೆಯುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಳು.

“ಅವರು ಇನ್ನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಈ ಸೂಲು ಎಳೆಯಿಂದ ನಾಳೆಯೊಳ

ಗಾಗಿ ನೀನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಜರತಾರಿ ಉತ್ತರೀಯ ನೀದುಕೊಡಬೇಕಂತೆ” ಎಂದ.

“ಅದೇನುಮಹಾ! ಅಪ್ಪಾ, ನೀನೊಂದು ಹಂಚಿಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಮಗ್ಗ ಕಯಾರು ಮಾಡಿಸಿ ಇಂದು ಸಂಜೆಯೊಳಗಾಗಿ ಕೊಡಲು ಹೇಳು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ನೀಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ಆ ಹುಡುಗಿ.

ಬಡವನು ಹಂಚಿಕಡ್ಡಿ ಯೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಗಳು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ರಾಜ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಯೋಚಿಸಿ “ಏಕೋ ಅಂತ ಭಾಸಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನ ಮಗಳು ತುಂದಾ ಜಾಣೆ. ನೂರು ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವೆನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾವಿಗಿಟ್ಟು ನಾಳೆ ಬೆಳಗಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮರಿಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಇದೇಕೋ ಪ್ರಮಾದಕ್ಕಿಳಿಯಿತೆಂದು ಅಂಜುತ್ತಾ ಬಡವನು ನೂರು ಕೋಳಿನೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ. ಅವನ ಮಗಳು ಸಿದ್ಧಿಂತಳಾಗಿ ಆ ಮೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಾರು, ಪಲ್ಯಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮೂರುಹೊತ್ತು ತಂದೆಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಿ, ತಾನೂ ಊಟಮಾಡಿದಳು. ಮಾರನೇಯ ದಿವಸ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಳು: “ಅಪ್ಪಾ, ಅರಸರಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೊಟ್ಟಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾವುಕೊಟ್ಟಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳು. ಆದರೆ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ

ಕೋಳಿಮರಿಗಳು ಏನೂ ಆಹಾರ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿವಸದ ಜೀವಾಯಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯ ಹಾಕಿದ ಹೊತ್ತು ಅವು ತಿನ್ನವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಾಳು ಇದ್ದರೆ ಕೊಡಿಸುವಂತೆ ಕೇಳು. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುವವೆಂದು ತಿಳಿಸು”

ಬಡವನು ಅಂತೆಯೇ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ರಾಜನು “ನೀನು ಈಗ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳು” ಎಂದ.

ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಬಡವನ ಮಗಳು ಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗೋಲಿಯಿಟ್ಟಳು. ಕೊಸ್ತಲಿಗೆ ಅರಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಬಳಿದು, ಶೋರಣ ಕಟ್ಟಿದಳು. ಸ್ವಲ್ಪಕೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಬಂದು ಬಡವನ ಮನೆಯಮುಂದೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಬಡವನ ಮಗಳು ಅಂಗದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಲಿಟ್ಟು ಹಾಗೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು.

ಕುದುರೆಯಮೇಲಿದ್ದ ರಾಜನು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಮುಗುಳುನಗುತ್ತಾ “ಆಮ್ಮಯ್ಯಾ, ನಾನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಯೊಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೋ, ಇಲ್ಲ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯುವೆನೋ ಹೇಳು” ಎಂದ.

ಬಡವನ ಮಗಳು ತುಂಟನೆಗೆ ನಕ್ಕು “ಮಹಾಪ್ರಭು, ತಾವು ಸನಗಿಂತಲೂ ಹಿರಿಯರು. ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು. ವಿದ್ಯಾವಂತರು. ನಾನು ಈಗ ಕೋರಕ್ಕೆ ಬರುವೆನೋ, ಇಲ್ಲ ಒಳಕ್ಕೆ ನಡೆಯುವೆನೋ ತಾವು ಹೇಳುವಿರಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ರಾಜನಿಗೆ ಆಕೆಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಕುದುರೆಯಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಾರಿ ಹೊನ್ನಿನ ಚೀಲವನ್ನು ಬಡವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅನಂತರ ಆ ಬಡವನ ಮಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸೂರ್ಯ

ಕೆತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ ಅಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಬಿಲಿಸ್ತೊಡ್ಡಿನಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಕಾಣುವುದಲ್ಲ; ಅಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳಂತಹವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ನಿಜವಾದ ಮೋಡಗಳಲ್ಲ; ಅನೇಕ ಶತಾಬ್ದಗಳಿಂದಲೂ ಅವುಗಳ ಆಕಾರವು ಮಾರ್ಪಡದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ಶತಾಬ್ದಗಳಿಗೆ ಆ ಮೋಡಗಳು ಘನೀಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸೂರ್ಯನೂ ಅಂತಹ ಮುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೇ.

- * ವಿಚಿತ್ರವೇನೆಂದರೆ, ಹಾಗೆ ಮೋಡವ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಈ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೈಡ್ರೊಜನ್, ಹೀಲಿಯಂ ಎಂಬ ಆತಿ ತಿಳಿಯಾದ ವಾಯುಗಳ ಹೊರತು ಮತ್ತೆನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವಾಯುಗಳು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಗಾಳಿಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಮಡಿ ಹಗುರಾಗಿಯೂ, ತೆಳುವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಬಿಸಿಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಮೋಡವ ಪ್ರಮಾಣವು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಸಿಲುಕದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಮಹಾ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರಿಮಣಿ ಹಾಕಿದಹಾಗೆ!
- ಅಷ್ಟೆದೊಡ್ಡ ಸಮಾಣದಲ್ಲಿರುವ ಮೋಡ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣದಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿಸಿಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ ಭೂಮಿಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹಳ ಹಗುರಾದ ಹೈಡ್ರೊಜನ್, ಹೀಲಿಯಂ ಅಣುಗಳು ಆ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕ್ಷೋಂದು ಕೂಡಿ ಭಾರವಾದ ಇತರ ಧಾತುಗಳ ಅಣುಗಳಾಗಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಹಗುರಾದವುಗಳು ವಾಯುರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬಿಸಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತವೆ.
- ಒಂದು ಮೋಡದಿಂದ ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಹಗಳು. ಹುಟ್ಟಬಹುದು ದ್ರವರೂಪದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರವು ಗೋಳಾಕೃತಿ ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ನಕ್ಷತ್ರಗರ್ಭದಿಂದ ಕೆಲವು ಧಾತುಗಳು ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಘನೀಭೂತವಾಗುತ್ತವೆ.
- ಕೆಲವು ವೇಳೆ ನಕ್ಷತ್ರಗರ್ಭದಿಂದ ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಿದ ದ್ರವವು ನಕ್ಷತ್ರದ ಮೇಲೆ ಭಾಗವನ್ನು ಛೇದಿಸಲೂ ಬಹುದು. ಆ ಛೇದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಗವು ಮತ್ತೆ ಆ ನಕ್ಷತ್ರವನ್ನು ಸೇರದೆ ಉಪಗ್ರಹವಾಗಿ ಎರ್ಪಟ್ಟು ಅದೊಂದು ಗ್ರಹವೆನಿಸಲೂ ಬಹುದು.
- * ಸೂರ್ಯನು ಹೀಗೆಯೇ ಎರ್ಪಟ್ಟು ಒಂದು ನಕ್ಷತ್ರವೇ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಹಗಳೂ ಆ ಮೋಡದಿಂದ ಬಿಡಿದಿಡಿಯಾಗಿಯೇ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೋ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದು.
- * ಗಾಳಿಗಿಂತಲೂ ಹಗುರಾದ ವಾಯುವೇಳುಗಳಿಂದ ಸೂರ್ಯನಂತಹ ವೇದೀಪ ಮಾನವಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳೂ, ಭೂಮಿಯಂತಹ ಗ್ರಹಗಳೂ, ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಧಾತುಗಳೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಎರ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಸಮರ್ಪಣಗಳೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಚರಾಚರ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳೂ, — ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆಯುವಾಗ ದೇವರ ಮಾಯೆ ಎಷ್ಟು ಘನವಾದುದೋ ಎನಿಸುತ್ತದಲ್ಲವೇ! ಅಗಾಧವೇಸರಿ!

ಚುಟಕಗಳು

ಅಕ್ಕಿಯ ಗಂಜಿ
ಪರಿಮಳ ತುಪ್ಪ
ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ
ಸರಭರ ಸರಭರ
ಗಂಜಿಯ ಊಟ.

* * *

ಬಾರೆ ಮುದ್ದು ದನವೆ
ಹುಲ್ಲು ನೀರು ಕೊಡುವೆ
ಹಿಳ್ಳೇ ಹಾಲ ಕೊಡುವಿ,
ನಾನು ಹಾಲು ಕುಡಿದೆ.

* * *

ಮಂಗು ಬೆಕ್ಕು ಬಾರೆ
ಮುದ್ದು ಸಿನ್ನ ಮೇರೆ
ಬುಸ್ಸು ಉಗುರು ತೋರೆ
ಇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರೆ!

* * *

ತೋಟದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಗ್ಗು,
ಬಗೆಬಗೆ ರುಚಿಗಳ ಹಣ್ಣು
ದೇವರಮಾಟ, ವಿಚಿತ್ರದಾಟ
ದೇವರಿಗರ್ಪಿಸಿ ತಿನ್ನು.

* * *

ಊರಿಗೊಂದು ವಾರಕೊಮ್ಮೆ
ಸೇರುವಂಥ ಸಂತೆ
ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿಂದ ಭಾಳ
ವಸ್ತು ಬರುವ ಸಂತೆ.

“ತಿಮ್ಮ”

ತುಂಡು ಪದ್ಯಗಳು

ಅಕಾದ ಬಾವೀಲಿ
ಮೇಲಾದ ನೀರುಂಟು
ಹಾಳಾದ ನೀರ ಕುಡಿಬ್ಯಾಡೋ
ನನಕಂದ—

ಸೀಯಾಳ ಕುಡಿಯೊ ಬಾ ಅಂತು.
ಅ ತೆಂಗು—

ಸೀಯಾಳ ಕುಡಿಯೊ ಬಾ ಅಂತು.

* * *

ನಮ್ಮ ರಾಮಣ್ಣ ನಾ
ಮದುವೆಯಾ ದಿಬ್ಬಣ
ಚೆನ್ನವ್ವ ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಾನ್ನೋ
ಗಾಡೀಲಿ—

ಪೇಟೆ ಸಾಮಾನು ತಂದಾನೋ
ಬಸವಣ್ಣ—
ಗಣಾಗಣಾ ದಿಬ್ಬ ವೊಯಿದಾನೋ.

* * *

ಮುಂಜಾನೆ ಹುಂಜಣ್ಣ
ಕೊಕ್ಕೊರೋಕೋ ಎಂದ
ರೈತ ನಿದ್ದೆಯಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಕೆದ್ದ
ಹಕ್ಕಿ ಚಿಲಿಬಿಲಿಮಾಡಿ
ಕಾಗೆ ಕಾಕಾ ಕೂಗಿ
ಬೆಳ್ಳಗೇ ಬೆಳಗಾಗೆ—ಸೂರ್ಯ ಎದ್ದ.

* * *

ಬಾರೋ ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನು ಎಂದರೆ
ಕಬ್ಬು ತಿನ್ನಲು ಕೂಲಿ ಕೇಳಾನೆ.
ಸೋಮಾರಿ ರಾಮು—
ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಕಾಸು ಕೇಳಾನೆ.

“ಸುಂದರಿ”

ಮಾಯಾಚಕ್ರ (ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ ಕಥೆ - ೬)

ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ರಾಣಿ—“ಆಶ್ವರಾಜಾ, ನೀನು ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕು ದಯವಿಟ್ಟು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕುದುರೆ—“ಆಮ್ಮ, ಈ ಕೆಂಪುಕೋಟಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಂಪು ರತ್ನ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ತರಲು ದೇವತೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬರುವುದೂ ಹೋಗುವುದೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೇ?” ಎಂದಿತು.

“ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನಿನವರೆಗೂ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು” ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

ಆಗಲೇ ಕೋಟಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ರಾಕ್ಷಸಿ ಬಂದು ರೆಕ್ಕೆಯಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು.—“ಯಾರಮ್ಮಾ ನೀನು? ಏಕೆ ಬಂದಿ? ಯಾರದೀ ಕುದುರೆ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದಳು.

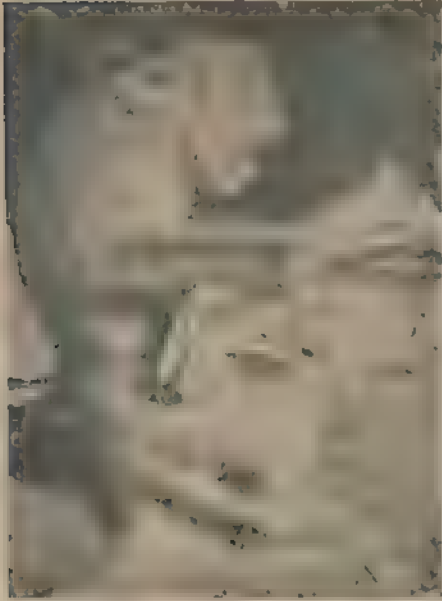
ರಾಣಿ ಹೈಯ್ಯೆಂದ “ಆಮ್ಮ, ನಾನೊಬ್ಬಳು ಮಂತ್ರವಾದಿನಿ. ಮಂತ್ರ ಬಲದಿಂದ ಈ ದೇವಕುದುರೆಯನ್ನು ನೆರವಾಡಿಕೊಂಡು ದೇಶಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದೆ. ಈ ಕೋಟಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ರಾಕ್ಷಸಿ ಅವಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಬಹಳ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ತನ್ನ ಕುರೂಪಿಯಾದ ಮಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹೀಗೆಂದಳು: “ನೋಡೇ ಮಂತ್ರವಾದಿನಿ, ಇವಳು ನನ್ನ ಮಗಳು. ಇವಳಿಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಾಗಿ ನಾನೊಬ್ಬ ರಾಜನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನನ್ನು ವರಿಸಲಾರದಂತೆ ಅವನ ತಲೆ ಕತ್ತಿತಲೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ದೇವತೆಯೊಬ್ಬಳು ಅನುರಾಗವುಳ್ಳ ಸತ್ತ್ವಿಯಿಂದ ಅವನ ಕಾಪ ಹೋಗುವೆಂದು ವರಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅವನಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಅನುರಾಗವಿದೆ. ಅವನಿಗೇ ಮಂತ್ರ ಇವಳ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಇವಳಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಬರುವಂತೆ ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಓ ಅದಕ್ಕೇನು ಮಹಾ! ಇಕೋ ನೋಡು. ನನ್ನ ಮಂತ್ರವ ಮಹಿಮೆ” ಎಂದು ರಾಣಿ ಹೇಳಲು ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಅನಂದವೂ ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸಿಯ ಮಗಳೂ ಅನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿದಳು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1955 ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಫಾ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಎಸ್ಕಿಲ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲವುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಆನಂದರಾಜದಲ್ಲಿ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ

ಕಳಿಸಿದವರು: ಚನ್ನಬಸವ್ವ, ಗುರುಬಸವ್ವ, ಭೂಸನೂರ

C/o ಜಿ.ಸಿ. ಭೂಸನೂರ, ಸ್ಲೀಡ್, ಹೊಸೂರು. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ.

ಬಹುಮತಿ ರೂ. 10/- ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಕಳೆದ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಅವಧಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ರವರನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಅಂಧ್ರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಹೆಂಗು ಸೊಬ್ಬಳು ನೆಹರೂರವರಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಕಿರೀಟವೊಂದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನೆಹರೂರವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ವಿಶೇಷ ಕೌತುಕವಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುರುಡರ ಶಿಕ್ಷಣಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬೋಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ೭ ರಿಂದ ೧೭ ವಯಸ್ಸಿನ ಕುರುಡರನ್ನು ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರು.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ಶಾರದಾ ಬಿಕ್ಷೆ'ನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಜನಕರೆನಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಹರಿ ವಿಲಾಸ ಶಾರದಾರವರು, ಕಳೆದ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳು ೨೦ ರಂದು ತಮ್ಮ ೮೮ ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದರು.

ನವದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಚಲಚಿತ್ರ, ಉತ್ಸವವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ, ತಮಗೆ ಎಂತಹ ಚಿತ್ರಗಳು ಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವು ಕಿರಿಯರೇ ಕಾಗದ ಒರೆದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂತಿ ಯಲ್ಲದೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳಿಸುವುದು, ಚಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಡೆಯದೆ ಬಯ್ಯದೆ ಇರುವುದು, ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪೀಡೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂಬ.

ಚಿತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ 'ಸಿಪಾಯಿದಂಗೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸಜ್ಞರಾದ ಡಾ. ಎಸ್. ಸೇನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾರತಸರ್ಕಾರದ ಶಿಕ್ಷಣಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಜಾದರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಂಗ್ರಾಮದ ನೂರನೇ ದಿನ ೧೯೫೭ ಮೇ ೧೦ಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ವಿಚಾರವಿದೆಯೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಯೋವೃದ್ಧರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿಲ್ಪಕಲಾನಿಪುಣರೂ ಆದ ಸರ್ ಎಮ್. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕಳೆದ ಪಚ್ಚಾರಾತ್ಯವಿನ್ಯೋತ್ಸವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಭಾರತರತ್ನ' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಬಳಿ ಮಾಧವಪುರ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರುಡಿಮಾ ಎಂಬ ಅತಿಕ್ರಿಸ್ತ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಸುಮಾರು ೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನಭಿಷಿಕ್ತರಾಣಿಯಂತೆ ಇದ್ದಾಳೆ. ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ಜಗಳಗಳನ್ನೂ ಅವಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬಿಡದೆ ತೀರ್ಪುಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೆ ಹಳ್ಳಿಯ

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಂಡುಸು, ಹೆಂಗುಸರೊಡನೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ; ಸಹಾಯ ಒದಗಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಲು ಮೊಸರು ಮೊದಲಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಹೆಂಗುಸರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ, ಪರಾಮರಿಕೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಕೂಡ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪಂಚಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ರುಡಿಮಾ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯಳು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸುವಂತೆ ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ!

ಅಹಮ್ಮದನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಮಾ ನದಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಯುಗದ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಪೂನಾದ ಡೆಕ್ಕನ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಂಶೋಧಕರು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾರತೀಯರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಚೀನೀಯರ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯೆಂದು ಚೀನದ ಪ್ರಧಾನರಾದ ಚೌ-ಎನ್-ಲಾಯ್‌ರವರು ೧೫೦೦ ತೊಲೆ ರೇಶಿಮೆಯ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರಂತೆ.

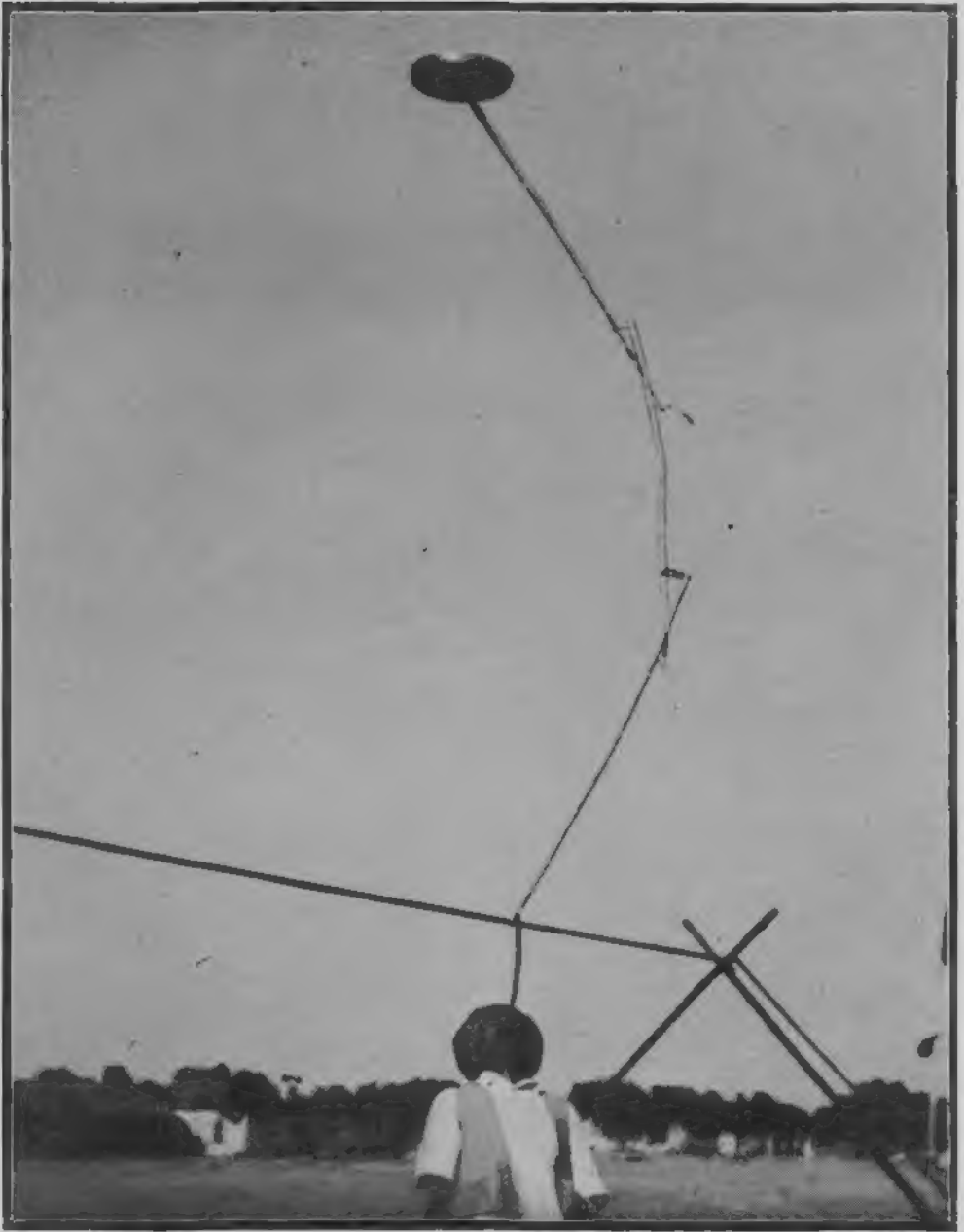
ಚಿತ್ರ ಕಥೆ

ವಾಸು, ಗೋಪಿಯರು ಒಂದು ದಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಕೊಯ್ದು ಬೀಲ ತುಂಬಿಕೊಂಡರು. ಸಂಜೆ ತುಂಬಿ ಒಂದು ಕಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. “ಇದನ್ನು ಮೂಗಿನಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಾರು ಕಾಲುನೆ ದಾಟುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ತಿನ್ನ ಬೇಕು” ಎಂದ ವಾಸು. “ನೀನೇ ಮೊದಲು ದಾಟಂತೆ” ಎಂದ ಗೋಪಿ.

ವಾಸು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಸೌತೇಕಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಲುನೆ ದಾಟಿ ತೊಡಗಿದ. ದಾಟುವಾಗ ಜಾರಿ, ವಾಸು ಕಾಲುನೆಯ ಕೊಳೆ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ! ಸೌತೇಕಾಯಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ!!— “ಬಡಾಯಿಮೋರರಿಗೆ ಇದೇ ಗತಿ” ಎಂದು ನೆಗಾಡಿದ ಗೋಪಿ—ಅವನೇನೋ ಮಹಾ ಒಳ್ಳೆಯವನ ಹಾಗೆ!

ಬಹುಮಾನ
ಸಹಿ ದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತು

ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ

ಕಳಿಸಿದವರು :
ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಗುರುಬಸಪ್ಪ

